

**BELEIDSPLAN VAN DE HERVORMDE WIJGEMEENTE VAN
BIJZONDERE AARD EBEN-HAËZERKERK TE APELDOORN**

(Periode 2015 tot 2019)

INHOUDSOPGAVE

1. VOORWOORD	3
2. INLEIDING	3
3. DE GEMEENTE	4
4. DE EREDIENST	8
5. DE HEILIGE DOOP	11
6. HET HEILIG AVONDMAAL	12
7. DE AMBTEN	13
8. HET HUWELIJK	14
9. HET PASTORAAT	17
10. HET DIACONAAT	19
11. HET APOSTOLAAT	22
12. DE CATECHESE	25
13. DE JEUGD	29
14. VORMING EN TOERUSTING	32
15. EENHEID IN VERSCHIEDENHEID	34
16. DE PLAATS VAN DE PREDIKANT	37
17. DE KERKENRAAD	39
18. KERKRENTMEESTERS	41
19. COMMUNICATIE	44

1. VOORWOORD

Dit beleidsplan is opgesteld onder verantwoordelijkheid van de kerkenraad als vertegenwoordiger van de gemeente, die daardoor ook verantwoordelijk is voor de uitvoering van alle aspecten van dit beleidsplan. Het beleidsplan is van toepassing voor de periode 2015 tot 2019. De beleidsvoornemens zullen in de beleidsperiode worden opgepakt. Prioriteiten zullen in de kerkenraad worden gesteld.

2. INLEIDING

Jezus Christus, en Die gekruisigd, is het hart van het evangelie dat de hervormde wijkgemeente van bijzondere aard Eben-Haëzerkerk door woord en daad wil doordenken en uitdragen in haar omgeving. Zij houdt zich daarbij met het oog op allerlei ontwikkelingen binnen de kerk en in de maatschappij biddend vast aan Gods onfeilbaar Woord en aanvaardt de oudchristelijke (Apostolische Geloofsbelijdenis, Geloofsbelijdenis van Nicea, Geloofsbelijdenis van Athanasius) en klassiek gereformeerde belijdenisgeschriften (Heidelbergse Catechismus, Nederlandse Geloofsbelijdenis, Dordtse Leerregels) als zuivere vertolking van het christelijk geloof.

Dit beleidsplan wil aan het handelen van de gemeente richting geven door wezenlijke zaken van het gemeente-zijn vast te leggen, de geestelijke opbouw van de gemeenteleden te bevorderen en het koninkrijk van God uit te breiden. De gemeente weet zich in haar streven afhankelijk van het werk van de Heilige Geest, immers, het is de Heere Zelf Die Zijn kerk bouwt.

“Hem zij de heerlijkheid in de gemeente, door Christus Jezus, in alle geslachten, tot in alle eeuwigheid. Amen” (Ef. 3:21).

Het wezen van de Algemene Christelijke Kerk wordt aldus verwoord in antwoord 54 van de Heidelbergse Catechismus : “Dat de Zone Gods uit het ganse menselijke geslacht Zich een gemeente, tot het eeuwige leven uitverkoren, door Zijn Geest en Woord, in enigheid des waren geloofs, van den beginne der wereld tot aan het einde, vergadert, beschermt en onderhoudt; en dat ik daarvan een levend lidmaat ben en eeuwig zal blijven.”

Psalm 136:26
*Geeft de God des hemels eer;
Lof zij aller scheps'len Heer';
Want Zijn gunst alom verspreid,
Zal bestaan in eeuwigheid.*

3. DE GEMEENTE

Introductie

De hervormde wijkgemeente van bijzondere aard Eben-Haëzerkerk maakt plaatselijk deel uit van de protestantse gemeente te Apeldoorn en landelijk van de Protestantse Kerk in Nederland (PKN). De gemeente is echter eerst en vooral gemeente van de Heere Jezus Christus, uit Hem en door Hem en tot Hem is haar doel. Vanuit Christus leren zij de oorsprong, het wezen en de gestalte van de christelijke gemeente kennen, die duidelijk maken wat haar roeping is, hoe ze heeft te functioneren in de haar omringende cultuur en wat haar bestemming is.

Het doel van de gemeente

Het eerste en hoogste doel van de gemeente is de eer en heerlijkheid van God. “Want uit Hem en door Hem en tot Hem zijn alle dingen. Hem zij de heerlijkheid, tot in eeuwigheid. Amen” (Rom. 11:36). Zij heeft daarbij als opdracht op de plaats waar zij gesteld is het zout der aarde en het licht der wereld te zijn (Matth. 5:13-14). Dit doel wordt in de volgende punten kort, en in het vervolg van dit beleidsplan uitgebreider, uitgewerkt.

Oorsprong van de gemeente

De oorsprong van de gemeente ligt in de drie-enige God: zij dankt haar bestaan aan de verkiezende liefde van de Vader, aan het verlossende werk van de Zoon en aan het toepassende en vernieuwende werk van de Heilige Geest. De gemeente is geen groep van gelijkgezinden, maar moet worden gezien als “gemeente Gods, geheiligden in Christus Jezus, geroepen heiligen”, zoals Paulus de gemeente van Korinthe (1 Kor. 1:2) aanduidt. De plaatselijke gemeente is onderdeel van de eeuwenoude en wereldwijde kerk, die door onze belijdenis wordt aangeduid als “een heilige vergadering van de ware Christ-gelovigen, die al hun zaligheid verwachten in Jezus Christus, gewassen zijn door Zijn bloed, geheiligd en verzegeld zijn door de Heilige Geest” (NGB 27). Drijvende kracht achter die wereldwijde en plaatselijke gemeente is Christus Zelf, door Zijn Geest en Woord: Hij vergadert haar, en Hij beschermt en onderhoudt haar tot het einde (HC zondag 21).

Wezen van de gemeente

De Bijbel laat in een aantal beelden het wezenlijke van de gemeente en van het gemeente-zijn zien. De gemeente is het *lichaam* van Christus (1 Kor. 12). Christus is het Hoofd, de gemeenteleden vormen samen het lichaam (Ef. 1:22, 4:15), en de Geest verbindt de leden van het lichaam in broederlijke liefde aan elkaar. De verscheidenheid die er mag en moet zijn is waardevol omdat alleen met de inbreng en inzet van allen de gemeente als lichaam compleet en op volle sterkte is (1 Kor. 12). De gemeenschap der heiligen houdt ook in dat ieder deel heeft aan Christus en al Zijn schatten en gaven, én dat ieder zich ervan bewust is dat hij zijn gaven gewillig en met vreugde moet gebruiken tot het nut en het heil van de medegelovigen (HC zondag 21).

De Heere Jezus benoemt de gemeente ook als een *wijnstok met ranken* (Joh. 15), net als Israël (Ps. 80; Jer. 2). De gelovigen (ranken) moeten voortdurend verbonden zijn met hun Heere (Wijnstok) om tot hun doel te komen: vrucht dragen voor de Vader.

De gemeente heet in de Schrift ook een *uitverkoren geslacht*, een *koninklijk priesterdom*, een *heilig volk*, een *verkrege volk*. “Maar u bent een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, een heilig volk, een volk dat God Zich tot zijn eigendom maakte; opdat u de deugden zou verkondigen van Hem Die u uit de duisternis geroepen heeft tot Zijn wonderbaar licht” (1 Petrus 2:9), waarmee aangegeven wordt dat de christelijke gemeente mag delen in de bevoorrechte positie van Israël (Ex. 19:6) en als wilde takken zijn ingeënt op de edele olijfboom en “mede deel heb gekregen aan de wortel en de vettheid van de olijfboom” (Rom. 11:17).

De gemeente wordt ook Gods *gebouw* of Gods *tempel* genoemd, waarin de Heilige Geest woont (1 Kor. 3; Ef. 2; 2 Kor. 6:16). Met Jezus Christus als de Hoeksteen, worden alle gemeenteleden geroepen om mee te bouwen aan het geestelijk huis en zijn zij tegelijk levende stenen waarmee God het huis bouwt (1 Petr. 2:5; Ef. 2:22).

De Bijbel benoemt de gemeente ook als de *kudde* van de goede Herder (Joh. 10). Predikanten, ouderlingen en pastoraal werkers, diakenen en kerkrentmeesters worden geroepen om de gemeente te weiden (1 Petr. 5:2). Zij hebben zorg voor de gemeente, regeren haar en handhaven de tucht in haar midden (NGB 30-32).

Gestalte van de gemeente

In de nieuwtestamentische gemeente wordt iets zichtbaar van het *Koninkrijk der hemelen*, dat er al is, en dat tegelijk ook nog komt. Het “reeds” geeft aan dat het hele heil met Christus verschenen is, waarvan de gemeente leeft en getuigt. Het “nog niet” geeft aan dat Christus’ gemeente hier nog in een voorlopige gestalte is, met alle gebrokenheid van dien. In de belofte heeft de gemeente echter de volkomenheid en volmaaktheid, waarnaar ze zich uitstrekt en die ze verwacht. Gemeenteleden zijn dan ook burgers van twee werelden. Hun burgerschap is in de hemel (Fil. 3:20) en ze zoeken de dingen die boven zijn (Kol. 3:1). Tegelijk staan ze met beide benen in de hedendaagse tijd en cultuur, kritisch, getuigend en dienend.

De gemeente is *verbondsgemeente*. Ze mag weten opgenomen te zijn in de verbondsgeschiedenis van God met Israël. Zoals God Abraham riep en met hem en zijn nageslacht een verbondsrelatie aanging (Gen. 12), zo verbindt God Zich nog altijd met de gemeente als geheel en met ieder gemeentelid afzonderlijk. De doop van kinderen en volwassenen is daar een teken en zegel van.

De verbondsgestalte van de gemeente maakt dat het gemeente-zijn een spannende aangelegenheid is. Zoals het voor Israëlieten niet genoeg was een kind van Abraham te zijn (Matth. 3:9), zo is het voor de gemeenteleden niet afdoende om enkel in het verbond te staan. God vraagt om geloof in Hem. In de praktijk blijkt dat niet ieder die de verbondsrechten (belofte) heeft, ook de verbondsverplichtingen (geloofsgehoorzaamheid) nakomt. Er zijn ranken aan de Wijnstok (Christus) die geen vrucht dragen (Joh. 15) en ernstig klinkt het evangelisch vermaan dat deze uitgeworpen zullen worden. Er zal in prediking, onderwijs, jeugdwerk en pastoraat altijd met twee woorden gesproken moeten worden: het moet gaan om belofte en om gehoorzaamheid. Er mag geen sprake zijn van (verbonds)automatisme.

Alle werk in de gemeente zal erop gericht moeten zijn dat het toegezegde ook toegeëigend wordt. Daarbij mogen we veel verwachting hebben van de belovende God.

Roeping van de gemeente

De gemeente van Christus heeft zowel naar binnen als naar buiten toe een roeping. Voor beide is de liefde uitgangspunt en hoogste doel. Het gaat dan om liefde tot God, tot elkaar en tot de wereld. Deze liefde wordt gewerkt door de Heilige Geest in de harten van de gelovigen en wordt zichtbaar als vrucht van het geloof. Als kring rond Christus, het Licht der wereld, zal de gemeente als “een stad op de berg” zijn, die niet verborgen kan blijven. Alleen zo is de gemeente het zout der aarde en het licht der wereld (Matth. 5:13-16). Gedreven door Gods opzoekende liefde, kent de gelovige een actieve betrokkenheid op de medemens. Een betrokkenheid die verder reikt dan de kring van de gemeente, en die zowel hulpvaardig als getuigend wil zijn.

We kunnen – naar aanleiding van Hand. 2 – vijf functies van het gemeente-zijn onderscheiden, die alle een interne en een externe kant hebben. De vijf functies zijn niet los verkrijgbaar, maar vormen als het ware de vijf kleuren waaruit de ene foto van de gemeente is opgebouwd.

Leren: De gemeente heeft als taak te blijven bij de leer van het Oude en Nieuwe Testament en van het christelijk geloof (doopformulier). Binnen de gemeente moet de leer steeds opnieuw worden verstaan, toegeëigend en beleden. Vooral in prediking, catechese en kringwerk komt dit aspect naar voren. Naar buiten toe moet de christelijke leer worden uitgelegd en beleden en onder andere in de christelijke ethiek concreet worden gemaakt.

Vieren: Als lichaam van Christus viert en beleeft de gemeente de band met haar Hoofd en met elkaar. Dit komt vooral, maar niet exclusief, tot uitdrukking in de zondagse samenkomst (eredienst, liturgie), maar vindt ook plaats waar gemeenteleden samen zijn tot Gods eer. Naar buiten toe gaat voortdurend de uitnodiging uit om de dienst aan God mee te vieren. Dit vraagt van eenieder een open en toegankelijke houding.

Dienen: In de christelijke gemeente volgt men de Heere Jezus (Joh. 13:15) door elkaar met gaven – zowel materieel als immaterieel – te dienen, naar dat ieder nodig heeft (Hand. 2:45). Vooral bij de inzameling van de gaven en in de dienst van de diakenen komt deze dienst naar voren. Ook naar buiten toe is de gemeente dienend bezig, om zo veel als in haar vermogen ligt de noden te lenigen.

Zorgen: Binnen de gemeente hebben de leden oog voor elkaar in vreugde en verdriet. Dit krijgt inhoud in pastoraat en diaconaat, waarbij het wijkwerk vruchtbaar gemaakt kan worden. Ook naar buiten toe heeft de gemeente, in navolging van haar Heere, zorg en aandacht voor de mensen om haar heen. Dit krijgt inhoud in apostolaat en diaconaat.

Getuigen: De gemeente is een getuigende gemeente, door te spreken en te zingen over Gods trouw en genade. Naar buiten toe getuigt de gemeente van haar Heere (Hand. 1:8), legt ze verantwoording af van de hoop die in haar is (1 Petr. 3:15) en zoekt ze naar wegen en middelen om de moderne mens te bereiken (evangelisatie) en hem te overtuigen van de waarheid van het Evangelie (apologetiek).

Het functioneren van de gemeente in de haar omringende cultuur

Vanuit de dubbelheid van het “reeds” en het “nog niet” en het leven in twee werelden dat bij de gestalte van de gemeente genoemd is, is er ook een dubbelheid wat het functioneren van de gemeente in de haar omringende cultuur betreft. Enerzijds heeft de gemeente een roeping ten opzichte van de wereld, anderzijds heeft ze te waken voor bepaalde elementen uit die wereld. Deze waakzaamheid heeft te maken met de roeping van de kerk om heilig te zijn zoals haar Heere heilig is (1 Petr. 1:16; 2 Kor. 6:17).

De gemeente leeft in een postmoderne en hedonistische cultuur en samenleving die voor het overgrote deel los van God zijn. Dat vraagt om een kritische houding en een alertheid op de gevaren die de 21^e eeuw met zich meebrengt, want elementen uit de wereld vormen een bedreiging voor het functioneren van de gemeente.

Enkele zaken die in onze tijd van groot belang zijn noemen we hier:

- Een sterke focus op persoonlijke behoeftebevrediging. De gemeente richt zich echter niet op de menselijke behoeften, maar zet in bij datgene wat God ons in genade aanreikt in Zijn Woord.
- Het behalen van successen staat centraal, waarbij succes vaak wordt afgemeten aan aantallen. De gemeente richt zich op een intensivering van de gemeenschap, wat bevorderd kan worden door te focussen op mogelijkheden om elkaar in kleiner verband te ontmoeten. Niet het aantal is bepalend voor succes.
- Er wordt belang gehecht aan openheid tegenover anderen en aan vergaande tolerantie. De gemeente is geroepen om gastvrij te zijn, maar wel zo dat het niet ten koste gaat van de eigen identiteit. De uitnodiging gaat uit tot iedereen, maar dit mag niet leiden tot wezenlijke aanpassing van de identiteit.
- Een toenemende individualisering. De gemeente is fundamenteel een gemeenschap en alle gaven worden ontvangen met het oog op de stichting van de gemeente (Rom. 14:19; 1 Kor. 14:3, 5, 12).

Bestemming van de gemeente

Kenmerkend voor het gehele gemeentelven dient te zijn dat de christelijke gemeente onderweg is. Haar bestemming ligt in de eer en heerlijkheid van God die pas volmaakt zal zijn na de wederkomst. Daarom verwacht de gemeente met verlangen de komst van haar Hoofd en Zaligmaker. De gemeente is als een bruid die wacht op haar bruidegom en zich voor hem versiert (Openb. 21). Dat geeft het leven van de gemeente een zekere ingetogenheid, waarbij ze niet let op wat de wereld van haar vindt, maar op hoe de Bruidegom naar haar kijkt. Zijn oordeel (Matth. 25) weegt het zwaarst. Naar Zijn komst ziet ze vol verwachting uit (Openb. 22), Zijn toekomst is het wenkend perspectief dat haar op de been houdt.

Beleidsvoornemens

Algemeen

Alle concrete zaken van het gemeentelven die in het vervolg van dit beleidsplan aan de orde komen, worden vanuit deze grondslag van de gemeente ontwikkeld.

Concreet

1. De kerkenraad draagt er zorg voor dat het hiervoor genoemde zicht op gemeente en gemeente-zijn bekend is bij de gemeenteleden en roept de gemeente er voortdurend toe op om overeenkomstig deze grondslag en roeping te leven.
2. De kerkenraad volgt actief de ontwikkelingen binnen de PGA en zal daar waar gewenst haar beleid inzake haar rol en de samenwerking binnen de PGA aanpassen.

4. DE EREDIENST

Paulus schrijft in 2 Kor. 5:18: “En dit alles is uit God, Die ons met Zichzelf verzoend heeft door Jezus Christus en ons de bediening van de verzoening gegeven heeft.”

De gemeente komt elke zondag twee keer samen. In de lijn van het kerkelijk jaar zijn er verder erediensten op oud- en nieuwjaarsdag, bid- en dankdag, tweede Kerstdag, tweede Paasdag, tweede Pinksterdag en op Hemelvaartsdag.

Naast de eredienst zijn er samenkomsten zoals hervormings- en rouw- en trouwdiensten. De samenkomst op hervormingsdag zal zo mogelijk samen met andere reformatorische kerken plaatsvinden. Daarnaast vinden er in de Stille Week vier samenkomsten plaats ter bezinning op de komende Goede Vrijdag en op Pasen. Op de ochtend van Goede Vrijdag is er een bijeenkomst gericht op de kinderen van de gemeente.

De eredienst in de samenkomst van de gemeente is het hart van het gemeentelijk leven. Daarin wordt de trouw van en aan de Heere manifest. Dat vraagt om eerbied en verwondering. De gemeenteleden ontmoeten elkaar dan rondom het geopende Woord van God. God laat Zijn gemeente niet los, maar wil in de Woordverkondiging tot haar spreken. “Kom nu, laten wij samen en rechtszaak voeren, zegt de Heere, al waren uw zonden als scharlaken, ze zullen wit worden als sneeuw; al waren ze rood als karmozijn, ze zullen worden als witte wol” (Jes. 1:18). De dienaar mag namens de Heere het Evangelie persoonlijk aanbieden. In de verkondiging ligt de lijn van de preekstoel naar de rechterstoel van Christus. De prediking is echter meer dan nodiging en waarschuwing. Ze leidt ook verder achter Christus aan. Gods kinderen worden ook in de prediking door Hem onderwezen en opgeroepen tot een heilig en godzalig leven, wetende dat de grote dag van de Zoon van God nadert. Dan blijft alleen de lof des Heeren over. “Uit Hem en door Hem en tot Hem zijn alle dingen.” Zo is de zondagse samenkomst eredienst.

De verkondiging vindt plaats in de “werkplaats van de Heilige Geest”. De Heere Jezus zegt in Joh. 14:26: “Maar de Trooster, de Heilige Geest, Die de Vader zenden zal in Mijn naam, Die zal u alles onderwijzen en u in herinnering brengen alles wat Ik u gezegd heb.” Hij overtuigt mensen van hun verlorenheid en doet niets liever dan Christus verheerlijken. Hij geeft de geestelijke groei.

De Bijbel geeft voor de samenkomst van de gemeente geen blauwdruk. We leven in de nieuwe bedeling. De aanbidding in geest en waarheid dient centraal te staan. Concrete voorschriften hebben we niet. Wel is er een wezenlijke beweging in de eredienst. God zoekt de zondige mens op en door Zijn trekkende liefde gaat die mens God zoeken. De eredienst heeft een ambtelijk karakter, het Woord wordt ambtelijk verkondigd. De ambtsdragers vertegenwoordigen Christus.

In de prediking wordt de lijn van het kerkelijk jaar gevolgd. Hierbij wordt gelezen uit de Herziene Statenvertaling.

In de doopdienst, in de dienst van het heilig avondmaal, in de bevestigingsdienst van predikant en kerkenraadsleden wordt de hertaalde versie van het klassieke liturgische formulier gelezen.

Onderdeel van de eredienst is ook de lezing van de Tien Geboden in de morgendienst, waarbij de gemeente opgeroepen wordt tot verootmoediging en heiliging van het leven. Daarnaast houden we de geloofsbelijdenis in ere, die in elke middag-/avonddienst, in gehoorzaamheid aan de Heilige Schrift en in gemeenschap met de kerk van alle eeuwen, wordt gelezen.

De Heere Jezus heeft aan de nieuwtestamentische gemeente een aantal opdrachten gegeven: **Het Evangelie te verkondigen**

De opdracht van de Heere Jezus die Hij verwoordt in Hand. 1:8 (“u zult Mijn getuigen zijn (...) tot aan het uiterste van de aarde”), geeft aan hoe essentieel het is dat het Evangelie wordt verkondigd. In de prediking dient de gehele Bijbel met regelmaat aan de orde te komen. Daarmee wordt ook een beperking tot graag gehoorde Bijbelhoofdstukken voorkomen. Op evenwichtige wijze komt zowel het Oude als het

Nieuwe Testament aan de orde. De eenheid van de Bijbel wordt op deze wijze beleden. In de prediking uit het Oude Testament wordt ook verwezen naar Christus.

De kerkenraad onderstreept het belang van leerdiensten, in de regel in de avonddienst. Deze leerdiensten zijn bedoeld om de gemeente te bewaren bij de gereformeerde leer. Deze leer geeft de gemeente houvast en bepaalt haar structuur.

De Heidelbergse Catechismus is een helder, persoonlijk leerboek en dient als ondersteuning bij de leerdiensten. Daarnaast kunnen de Nederlandse Geloofsbelijdenis en de Dordtse Leerregels uitstekend dienen als leidraad voor de prediking tijdens de leerdiensten vanuit hun eigen actualiteit.

Verder kunnen er Bijbelse antwoorden op actuele thema's aan de orde worden gesteld.

a. De heilige doop te bedienen

De Heere Jezus zegt in Matth. 28:19: "Ga dan heen, onderwijst al de volken, hen dopend in de Naam van de Vader en van de Zoon en van de Heilige Geest." Dit wordt verder uitgewerkt in hoofdstuk 5.

b. Het heilig avondmaal te vieren

De Heere Jezus zegt in Luk. 22:19 bij de instelling van het laatste avondmaal: "Doe dat tot Mijn gedachtenis." Dit wordt verder uitgewerkt in hoofdstuk 6.

c. Te bidden

De eredienst is bij uitstek de plaats waar de Heere aanwezig is, waar God door Zijn Geest werkzaam is en daarom ook de plaats waar de dienst der gebeden plaatsvindt. De eredienst is zo ook een plaats van aanbidding en voorbede, waar gelovigen in de geest of in de praktijk voor Hem buigen en neerknielen. Niet alleen om Hem te danken voor wat Hij voor ons gedaan heeft, maar ook om Hem te bewonderen, te loven en te prijzen om wie Hij is. De voorbede en de dankzegging voor persoonlijke omstandigheden van gemeenteleden vinden plaats in de morgendienst. Zo mogelijke worden deze voor de zondag al bekend gemaakt door middel van de weekbrief.

d. Te dienen

In Gal. 6:10 schrijft Paulus: "Laten wij dus, terwijl wij gelegenheid hebben, goeddoen aan allen, maar vooral aan de huisgenoten van het geloof." De uitwerking hiervan vindt voornamelijk plaats in de hoofdstukken 9 en 10.

e. Te zingen

In Kol. 3:16 schrijft Paulus: "...Zing voor de Heere met dank in uw hart." We hebben de keuze gemaakt de psalmen en de "enige gezangen" uit de oude berijming (1773) te zingen.

Het is de predikant toegestaan om in de eredienst bij sterk verouderde psalmverzen, te zijner beoordeling, gebruik te maken van de berijming van 1968, opgenomen in "Psalmen in tweevoud".

Daarmee nemen we, ook in het zingen, Gods Woord zelf op de lippen. De gemeente blijft zo, ook wat betreft dit onderdeel, bij de Schrift. En, zoals Calvijn zegt, onze zang is ook verkondiging. We kiezen primair voor het orgel als begeleidingsinstrument. De kerkenraad hecht aan goede verzorging van de begeleiding van de gemeentezang door geschoolde organisten.

Op kerkelijke feestdagen wordt voor de morgendienst een aantal liederen gezongen die regelrecht betrekking hebben op het heilsfeit dat gevierd wordt. Een aantal malen per jaar wordt er rond de eredienst tijd genomen om als gemeente samen liederen te zingen die passen bij de identiteit van de gemeente.

Tijdens erediensten, op de christelijke feestdagen en in doordeweekse diensten (bid- en dankdag, oud- en nieuwjaar, huwelijksdiensten) is het mogelijk om naast de psalmen één ander lied te zingen, dat dan gekozen wordt uit de bundel "Uit aller mond". Tijdens de terugkomdiensten voor groep 3 van de kinderopas kan een door de kinderen geleerd kinderlied worden gezongen.

Wanneer er een leerdienst wordt gehouden over een gedeelte uit de Heidelbergse Catechismus is het mogelijk om als voorzang een berijming van die catechismusafdeling te zingen uit de bundel "Ik wil zingen van mijn Heiland" van dr. H. van 't Veld.

Met het oog op de gasten die aanwezig zijn bij bijvoorbeeld een doopdienst of een belijdenisdienst worden de te zingen psalmen tijdens de doopdienst via de beamer op de muur geprojecteerd. Ook wanneer er andere liederen dan psalmen worden gezongen worden deze via de beamer geprojecteerd.

f. Te geven

Uit Neh. 7 blijkt dat offeren essentieel is in de dienst van de Heere. Het is goed om er als gemeente van doordrongen te zijn dat Gods zegen te verwachten is in het geven. De gemeente moet geleerd worden te geven naar dat er behoefte is. Paulus schrijft in 2 Kor. 8:7: "wees zo ook in deze genadegave overvloedig." In iedere zondagse dienst worden er in principe drie collecten gehouden, waarvan er minstens één bestemd is voor diaconale doeleinden. Omdat de Bijbel ons leert om eerst aan de andere te denken en dan aan onszelf, zal de diaconale collecte in de regel als eerste worden gehouden.

Tot slot

De hiervoor genoemde en kort omschreven zaken zijn in de eredienst geen losse, op zichzelf staande onderdelen, integendeel, ze zijn in de eredienst met elkaar verweven.

We geven onze gaven uit dankbaarheid voor wat God ons gaf (om ons is Hij arm geworden...), we zingen en verootmoedigen ons tegelijk, we danken voor de verkondiging en heffen een loflied aan omdat God betuigt nooit te laten varen het werk van Zijn handen. Zo zijn de onderdelen van de eredienst op elkaar betrokken en met elkaar verweven.

De samenkomst van de gemeente is als het hart, dat het bloed door het hele lichaam pompt. Zo mag de eredienst doorwerken in alle dagen van de week. De ware dienst aan God vindt immers op straat plaats! (O. Noordmans). De Schrift roept in Hebr. 10:25 ertoe op de onderlinge bijeenkomst niet na te laten. Hij zet de samenkomst in het perspectief van de verwachting van de wederkomst: "en *dat* zoveel te meer als u de *grote* dag ziet naderen."

Beleidsvoornemens

Algemeen

De kerkenraad continueert het beleid zoals dat in dit hoofdstuk is verwoord.

Concreet

1. De kerkenraad steunt en stimuleert de predikanten als het gaat om het verkondigen van het Evangelie als hoofdbestanddeel van hun taak, waarbij de ouderlingen in het bijzonder toezicht houden op de leer.
2. De kerkenraad plaatst ten minste tweemaal per jaar de prediking op de agenda van de kerkenraadsvergadering.
3. De kerkenraad stimuleert, met name op huisbezoek, de gemeenteleden tot het bezoeken van de beide zondagse diensten.
4. De kerkenraad bevordert dat er in iedere preek aandacht geschonken wordt aan de jongeren en kinderen. In het bijzonder valt hierbij te denken aan de diensten waarin de kinderen van groep 3 van de oppas bij de dienst aanwezig zijn.
5. De kerkenraad gaat zo nodig in gesprek met gemeenteleden over de erediensten.
6. Het initiatief van enige predikanten en anderen binnen de kring van de Gereformeerde Bond om te komen tot het samenstellen van een liedbundel wordt afgewacht. De bundel wordt te zijner tijd door de kerkenraad beoordeeld op haar bruikbaarheid binnen onze gemeente.
7. De kerkenraad bevordert dat elke eredienst een missionaire dienst is in die zin dat buitenstaanders in elke eredienst een voor hen begrijpelijke kernboodschap meekrijgen.

5. DE HEILIGE DOOP

De heilige doop wordt bediend aan kinderen van (gehuwde) gemeenteleden en aan volwassenen die nog niet het teken en zegel van de doop ontvangen hebben. De heilige doop is een instelling van God om aan onze kinderen Zijn verbond te bezegelen. Daarom behoren de kleine kinderen van de gemeente als erfgenamen van het Rijk van God en van Zijn verbond gedoopt te zijn.

Het is van groot belang dat er op een goede wijze onderricht wordt gegeven over de betekenis van de heilige doop. Een middel daartoe is de uitleg van het doopformulier. Bij de geboorte van een eerste kind ontvangen de ouders van de kerkenraad een boekje met uitleg over de betekenis van de heilige doop. Ook in de doopdienst zal er aan de betekenis van de doop aandacht worden besteed. De doopzitting wordt benut als een voorbereiding op de doopbediening.

De heilige doop is ook een belijdenis van de ouders die hun kind(eren) ten doop houden en sluit in die zin aan bij de openbare geloofsblijdenis. De kerkenraad heeft als beleid dat hij ouders, die nog niet in het openbaar belijdenis van hun geloof deden, stimuleert voorafgaand aan het laten dopen van de kinderen belijdenis te doen.

Bij de doop beloven de ouders tevens de kinderen bij het opgroeien in de “volkomen leer van de zaligheid” te (laten) onderwijzen. De kerkenraad ondersteunt deze opvoeding door te stimuleren dat men deel neemt aan de opvoedkring, die ieder winterseizoen gehouden wordt.

De gemeente wordt voor de doopbediening de volgende vraag gesteld: Gemeente, belooft u en neemt u voor uw rekening om deze jonge kinderen in het midden van de gemeente te ontvangen als leden van Christus gemeente. De Heere Jezus sprak: “Laat de kinderen begaan en verhinder hen niet bij Mij te komen”(Mat. 19:14). Belooft u deze kinderen daarin dan niet te verhinderen maar juist te stimuleren en voor te gaan?

Naast het onderricht in de leerdiensten zullen met name de jongeren van de gemeente in deze dingen ingewijd worden, vooral tijdens de (belijdenis)catechese. Zij worden onderwezen in de belangrijke en rijke inhoud van de eenmalige (kinder)doop, om daarmee hun plaats in te nemen in de lange traditie van de geschiedenis van de kerk.

De kerkenraad zet zich ervoor in dat de gedoopte kinderen van de gemeente deelnemen aan de catechese en worden heengeleid tot de openbare belijdenis.

Om de betrokkenheid op de doopbediening te vergroten wordt er rekening gehouden met de komst van gasten. Er wordt gezorgd voor voldoende ruimte. Verder worden de psalmen, en een eventueel ander gekozen lied, via de beamer geprojecteerd en worden de kinderen tot 8 jaar net voor het doopmoment naar voren genodigd en kort door de predikant toegesproken.

Om de zichtbaarheid van het doopmoment te vergroten wordt de doop via de beamer geprojecteerd.

Na de doopdienst wordt de gemeente de gelegenheid geboden om de doopouders een hand te geven.

Beleidsvoornemens

Algemeen

De kerkenraad stimuleert de gemeente, en met name de jongeren, de waarde van dit sacrament te verstaan.

Concreet

1. De kerkenraad organiseert ten minste eenmaal per beleidsperiode een gemeenteavond waarop aan het sacrament van de heilige doop aandacht wordt besteed.
2. De kerkenraad stimuleert deelname aan de opvoedkring.
3. De kerkenraad stimuleert, indien van toepassing, deelname aan de belijdeniscatechisatie, bij voorkeur voorafgaand aan de doop van de kinderen.
4. De kerkenraad bezint zich op het instellen van doopcatechese.

6. HET HEILIG AVONDMAAL

Het heilig avondmaal is een instelling van God. Het is bedoeld voor de gelovigen die in het midden van de gemeente belijdenis van hun geloof hebben afgelegd. De gemeenschap met Christus in het eten van het brood en het drinken van de wijn is vrucht van het werk van de Heilige Geest.

De zondag voorafgaand aan de viering van het avondmaal is er de dienst van voorbereiding.

In de week voorafgaand aan de viering van het heilig avondmaal wordt censura morum gehouden. Dit is onder meer een moment waarop een gemeentelid dat een probleem heeft met een ander gemeentelid waar zij samen niet uitkomen, voor bespreking daarvan terecht kan bij een afvaardiging van de kerkenraad (zie Matth. 8:15vv.).

Verder wordt door de predikant die het avondmaal bedient in de week van voorbereiding een bezinningsuur rond het heilig avondmaal gehouden, waarin nader onderwijs wordt gegeven.

De viering van het heilig avondmaal vindt plaats in de ochtenddiensten, terwijl er in de avonddienst een voortzetting van de viering is waaraan tevens de zogenoemde "thuisgemeente" kan deelnemen. Onder thuisgemeente worden de gemeenteleden verstaan die door een beperking, gezinsomstandigheden of werkzaamheden niet in staat zijn in de ochtenddiensten deel te nemen aan het heilig avondmaal. Vanwege de mogelijke beperking van de deelnemer(s) aan het heilig avondmaal wordt het sacrament in de avonddienst aan het begin van de dienst gevierd.

De avonddienst is ook een dienst van dankzegging en nabetrachting.

Het avondmaal wordt bediend door de predikant. De dienstdoende ouderling heeft de taak van tafelwacht, terwijl twee diakenen de predikant behulpzaam zijn bij het dienen aan de tafel. Het avondmaal wordt vier keer per jaar gevierd. De openbare belijdenis van het geloof geeft een gemeentelid toegang tot dit sacrament.

Kinderen aan het avondmaal

In de dagen van de Reformatie werden kinderen op jongere leeftijd toegelaten tot het avondmaal. Dat gebeurde echter pas nadat ze belijdenis van het geloof hadden afgelegd. Kinderen zullen pas kunnen deelnemen wanneer zij op de leeftijd zijn gekomen waarin de dingen worden onderscheiden en wanneer zij belijdenis van het geloof hebben afgelegd. Als uitgangspunt voor het afleggen van belijdenis van het geloof geldt dat de jongere tot volwassenheid gekomen moet zijn (ongeveer 18 jaar) en tevens onderwijs/catechese ontvangen heeft ter voorbereiding op het afleggen van de openbare geloofsbelijdenis.

Gaven

Aan de avondmaalstafel wordt gelegenheid geboden om een gave te schenken, om uiting te geven aan de gemeenschap met elkaar en zo de dienst van barmhartigheid te betrachten aan onze naasten dichtbij en ver weg. De gaven zijn bestemd voor instellingen en stichtingen die Evangelieverkondiging, Bijbelvertaling en Bijbelverspreiding als doel hebben.

Beleidsvoornemens

Algemeen

De kerkenraad wil zich blijven bezinnen op de voorbereiding en de viering van het heilig avondmaal.

Concreet

1. De ouderlingen spreken op huisbezoek over over de wijze waarop gemeenteleden het avondmaal beleven, dan wel over verhinderingen die er bij hen kunnen zijn om deel te nemen aan dit sacrament.

7. DE AMBTEN

De Bijbel spreekt helder over de ambten en de gaven. In de kerkorde is een Bijbelse lijn als volgt verwoord: om de gemeente bij het heil te bepalen en bij haar roeping in de wereld te bewaren is van Christuswege het openbare ambt van Woord en sacrament gegeven. Met het oog op deze dienst onderscheidt de kerk:

- Het ambt van dienaren van het Woord.
- Het ambt van ouderlingen.
- Het ambt van diakenen.

Het eerste ambt dat zich uit het apostelambt ontwikkelde, was het diakenambt, ter ondersteuning van het apostelambt. Aan de diakenen is de dienst van de tafelen en de barmhartigheid aan gemeente en wereld toevertrouwd. Dit ambt rust vooral in het priesterambt van Christus (zie ook hoofdstuk 9, het diaconaat).

Het ouderlingenambt heeft zich in tweevoudige zin uit het apostelambt ontwikkeld. In de eerste plaats zijn er de pastorale ouderlingen, die over de gemeente regeren en opzicht hebben. Dit ambt rust vooral in het koninklijke ambt van Christus. Hun is toevertrouwd de pastorale zorg voor de gemeente. De verzorging van de stoffelijke belangen van de gemeente, voor zover niet van diaconale aard, is toevertrouwd aan de kerkrentmeesters (zie hoofdstuk 18).

Daarnaast zijn er de herders en leraars: “zij die arbeiden in het Woord en in de leer”. Hun is toevertrouwd de bediening van het Woord en van de sacramenten (zie hoofdstuk 16).

In deze drie ambten weerspiegelt zich de ambtelijke dienst van Christus als het Hoofd van Zijn gemeente. De dragers van het ambt worden uit de gemeente geroepen. De Heilige Geest rust hen in de weg van geloof en gebed toe met de charismata die nodig zijn om dienstknechten van Christus te kunnen zijn.

Tot kandidaat voor het ambt van ouderling of diaken worden mannelijke belijdende leden van de gemeente gesteld die ten minste één jaar lid van de gemeente zijn en ten minste drie jaar lid van de Protestantse Kerk in Nederland, en die tevens gehoor geven aan de roep van de Heere Jezus Christus om in het midden van de gemeente bij de viering van het avondmaal Zijn Naam te belijden.

Het is een van de taken van de ambtsdragers om de gaven in de gemeente te stimuleren. “Heb acht op elkaar” is een Bijbelse vermaning. Het is van belang om zoveel mogelijk gemeenteleden in te schakelen om hen bij de gemeente betrokken te houden.

Niet alleen de hierboven omschreven bijzondere ambten komen voort uit Christus en Zijn werk. Ook het ambt aller gelovigen, waarmee ieder die Christus in een waar geloof aanhangt bekleed is, ontspringt aan Hem en Zijn werk. Naast de ambten kent de gemeente een verscheidenheid aan geestelijke gaven (1 Kor. 12), waarmee de Geest de gelovigen toebereidt. Hierin is, in tegenstelling tot bij de bijzondere ambten, geen onderscheid tussen mannen en vrouwen.

De kerkenraad stimuleert de gemeenteleden trouw te zijn onder de bediening van Woord en sacrament en wijst daarmee ook hen die belijdenis van het geloof aflegden op de gelofte die zij voor Gods aangezicht uitspraken. Dit geldt voor allen die in het ambt aller gelovigen staan, maar zeker ook voor hen die binnen de gemeente dienstbaar zijn in het leiden van verenigingen en het jeugdwerk.

Beleidsvoornemens

Algemeen

De kerkenraad continueert het beleid zoals in dit hoofdstuk is verwoord.

Concreet

1. De kerkenraad stimuleert de gemeenteleden trouw te zijn onder de bediening van Woord en sacrament door dit op huisbezoek te bespreken en ook met enige regelmaat hier in de eredienst op te wijzen.
2. De kerkenraad heeft als beleid gemeenteleden ertoe aan te sporen met de hun geschonken gaven dienstbaar te zijn aan de gemeente.

8. HET HUWELIJK

Het huwelijk is een inzetting van God die Hem behaagt. Uit de eerste hoofdstukken van de Bijbel worden drie dingen duidelijk over de relatie tussen man en vrouw in het huwelijk.

1. Het huwelijk is exclusief, dus met geen andere relatie op één lijn te stellen of daardoor te vervangen.
2. Het huwelijksverbond is levensomvattend, totdat de dood ons scheidt.
3. De huwelijksrelatie is een totaalrelatie, omdat man en vrouw, door oprechte liefde verbonden, elkaar zullen toebehoren en elkaar trouw zullen helpen en bijstaan in alle dingen die tot het tijdelijke en het eeuwige leven behoren.

De bevestiging van een huwelijk

In de kerkorde is over de bevestiging van het huwelijk het volgende opgenomen:

1. De bevestiging van een huwelijk van man en vrouw als een verbond van liefde en trouw voor Gods aangezicht geschiedt in een kerkdienst.
2. Het verzoek tot bevestiging van een huwelijk wordt ten minste zes weken van tevoren ingediend bij de kerkenraad.
3. Wanneer zij die het verzoek hebben ingediend (of één van hen) zijn ingeschreven in het register van een andere gemeente, wordt het verzoek ten minste tien weken van tevoren ingediend bij de kerkenraad, die zonder uitstel de andere kerkenraad of kerkenraden op de hoogte stelt van het verzoek. Indien een andere kerkenraad binnen twee weken nadat hij op de hoogte is gesteld bezwaar maakt, beoordeelt de eerstgenoemde kerkenraad of het bezwaar voor de bevestiging een beletsel vormt. Hij geeft de kerkenraad die het bezwaar indiende uiterlijk vier weken voor de bevestiging bericht over zijn besluit.
4. De trouwdienst wordt ten minste twee weken van tevoren aan de gemeente bekendgemaakt met vermelding van de namen van hen van wie het huwelijk zal worden bevestigd.
5. De huwelijksbevestiging geschiedt door een predikant van de gemeente, of door een andere in overleg met het bruidspaar door de kerkenraad uit te nodigen predikant, met gebruikmaking van een van de orden uit het dienstboek van de kerk.
6. De kerkenraad schenkt namens de gemeente in de trouwdienst een huisbijbel.
7. De kerkenraad kan een trouwregister bijhouden, waarin hij de namen van hen van wie het huwelijk is bevestigd, inschrijft.
8. Alleen een naar de burgerlijke wet tot stand gekomen huwelijk kan worden bevestigd.

Tijdens een huwelijksdienst zijn naast de predikant ook een ouderling en een diaken aanwezig.

Er kan gecollecteerd worden voor een door het bruidspaar aangegeven doel. Als dat niet het geval is zal de collecte voor een gelijk deel bestemd zijn voor de diaconie en de kerk.

Huwelijk, echtscheiding en samenwonen

Het huwelijk mogen wij in Bijbels perspectief zien als een geschenk dat God bij de schepping aan de mensen heeft gegeven. Alleen in het huwelijk komt de eenheid van man en vrouw tot vervulling.

In onze wijkgemeente wordt niemand afgewezen op grond van zijn of haar geaardheid of gevoelens. Met een beroep op de Bijbel kan de kerkenraad echter niet anders dan het monogame huwelijk van man en vrouw als de enige door God gewilde samenlevingsvorm goedkeuren.

Een mens is nergens kwetsbaarder dan in zijn relaties. Pastoraat op dat gebied vereist daarom de grootst mogelijke zorgvuldigheid. Dit geldt vooral wanneer blijkt dat er binnen een huwelijk relatieproblemen zijn ontstaan tussen man en vrouw of tussen ouders en kinderen.

Maar deze zorgvuldigheid geldt eveneens ten aanzien van verzoeken tot huwelijksbevestiging en inzegening van ongehuwd samenwonenden en van gemeenteleden die na echtscheiding opnieuw willen trouwen. De persoonlijke omstandigheden en motieven waarom in die situaties om een

huwelijksinzegening wordt gevraagd, zullen in een diepgaand pastoraal gesprek moeten worden beoordeeld. Daarna zal er binnen een vergadering van de kerkenraad een besluit worden genomen.

De kerkenraad vindt het belangrijk dat er in catechese, prediking en pastoraat regelmatig aandacht wordt geschonken aan het huwelijk. Daarbij moet niet worden voorbijgegaan aan samenwonen, echtscheiding, hertrouwen na echtscheiding, kinderloosheid en homofiele geaardheid.

Wij aanvaarden de homofiele medemens zoals hij of zij is, inclusief zijn of haar gevoelens. Tegelijkertijd moeten wij op grond van de Bijbel de homoseksuele levenswijze afwijzen, omdat deze in strijd is met de scheppingsorde en ingaat tegen Gods bedoeling. Er zal een pastoraal evenwicht moeten zijn tussen enerzijds de aanvaarding van de homoseksuele medemens en anderzijds afwijzing van de praktiserende homoseksuele leefwijze.

Huwelijksbevestiging

Voor een huwelijksdienst van gemeenteleden in het eigen kerkgebouw worden geen kosten gerekend voor gebruik van de kerkruimte en inzet van een organist.

In de huwelijksdienst wordt de hertaalde versie van het klassieke liturgische formulier of het kortere formulier uit het dienstboek gebruikt. De hoofdlijn van de liturgie komt overeen met de erediensten gehouden binnen de Eben-Haëzer gemeente. Net als bij andere bijzondere diensten, is er in een huwelijksdienst gelegenheid om naast Psalmen één lied te zingen tussen votum/groet en de afsluitende zegen.

De huwelijksdienst zal geleid worden door de predikant van de wijk van de bruid. Wanneer de bruid niet uit de Eben-Haëzergemeente komt zal de predikant van de wijk van de bruidegom de dienst leiden. Komen beiden van elders dan is de aanstaande woonlocatie bepalend. Slechts na uitdrukkelijke toestemming van de kerkenraad kan het huwelijk ingezegend worden door een andere predikant die een direct familielid is in de 1^e of 2^e graad. Bij volledige afwezigheid van de eigen predikant(en) zal de kerkenraad (in overleg) voor een vervangende predikant zorgen. Voor alle gastpredikanten geldt dat deze zal gehouden worden aan dezelfde vorm van liturgie die gebruikelijk is voor eigen predikanten.

Een oecumenische inzegening van een gemengd huwelijk met voorgangers uit verschillende kerken of geloven wordt afgewezen. Als uitzondering kan gedacht worden aan een predikant uit één van de kerken met gereformeerd belijden die in de 1e of 2e graad familielid is van het echtpaar. In voorkomende gevallen neemt de kerkenraad hierin een besluit.

Huwelijkscatechese

De kerkenraad verwacht dat stellen die zich voorbereiden op hun huwelijk of reeds een aanvraag voor huwelijksinzegening hebben ingediend deelnemen aan de huwelijks catechese die namens de kerkenraad wordt verzorgd. Eventueel kan deelname hieraan ook plaatshebben in de periode kort na de huwelijksluiting. Een tweede vorm van huwelijks catechese richt zich op echtparen die al langere tijd getrouwd zijn.

Huwelijkspastoraat

De vragen van het pastoraat rond het huwelijk nemen in onze tijd sterk toe, zowel in intensiteit als in verscheidenheid. Meer dan ooit wordt van predikant en ambtsdrager gevraagd niet alleen onderlegd te zijn in de Heilige Schrift, maar ook de eigen tijd te verstaan. Het lijkt of het huwelijkspastoraat het gebied is waarop momenteel veel vragen samenkomen.

De kerkenraad wil niet werkeloos toezien hoe echtscheidingen als een plaag door de kerk trekken, wat vaak veel verdriet geeft. In de dienst van het Evangelie wil hij omzien naar die schapen die verwond zijn of dreigen weg te dwalen. Daarbij stuit hij op grenzen. Grenzen vanwege de eigen beperkingen en ook vanwege het spreken van de Bijbel over het huwelijk.

Beleidsvoornemens

Algemeen

De kerkenraad erkent als levensverbintenis alleen het door God ingestelde huwelijk tussen man en vrouw en werkt niet mee aan de kerkelijke inzegening van andere samenlevingsvormen.

Concreet

1. De kerkenraad stimuleert de predikant(en) in de prediking regelmatig aandacht te besteden aan betekenis en inhoud van huwelijk en gezin.
2. De kerkenraad organiseert ten minste eenmaal per beleidsperiode een gemeenteavond waarop een thema rond huwelijk en gezin centraal staat.
3. De kerkenraad weet zich in dit kader pastoraal verantwoordelijk voor alle leden van de gemeente, hetzij gehuwd, hetzij alleengaand, hetzij ander geaard.
4. De kerkenraad continueert de vorm van huwelijkscatechese voor echtparen die al een aantal jaren getrouwd zijn.
5. De onderwerpen huwelijk, echtscheiding en samenwonen zullen in de toerusting van de gemeente nadere aandacht krijgen.

9. HET PASTORAAT

Doel en taken van het pastoraat

In het pastoraat gaat het om de herderlijke zorg voor de gemeente. De gemeente wordt door de Heere Jezus Christus Zijn kudde genoemd. Hij is hiervan de Herder (Joh. 10). Deze kudde moet worden geweid en gehoed (Joh. 21). Dit werk is opgedragen aan de predikant(en) en de pastorale ouderlingen in de gemeente. Zij vertegenwoordigen met de diakenen Christus en hebben onder de Opperherder de kudde van God te weiden in het Woord en hebben opzicht over de kudde (1 Petr. 5:1-4; Hand. 20:28). Met het weiden van de kudde dient te worden gedacht aan het voeden van de schapen met het Brood des Levens en aan het waken over het geestelijk welzijn van de gemeente. De schapen dienen te worden vermaand en vertroost (1 Kor. 14:3). In het pastoraat dienen steeds de woorden van God te worden gesproken (Tit. 1:9; 1 Petr. 4:11). Naast het pastoraat dat door de verkondiging van het Woord van God in de zondagse eredienst aan de gehele gemeente plaatsvindt, is er ook meer individueel gerichte aandacht voor de leden van de gemeente door huis- en ziekenbezoek, pastorale begeleiding in crisissituaties, bij overlijden en bij rouwverwerking. De pastorale zorg voor de gemeente berust bij het consistorie (predikant(en) en ouderlingen). De pastorale taak van de predikant bestaat, naast de Woordverkondiging op zondag, uit de toerusting van de andere ambtsdragers en uit een aantal bijzondere vormen van pastoraat, zoals begeleiding bij (chronische) ziekte, overlijden, rouwverwerking, huwelijks- en opvoedingsmoeilijkheden, bij echtscheiding en andere noodsituaties. Bovendien worden gemeenteleden van 75 jaar en ouder ter gelegenheid van hun verjaardag door de predikant bezocht. Verder bezoekt de predikant in de regel gemeenteleden bij een 25-jarig huwelijksjubileum en bij jubilea van 40, 45, 50 jaar, enzovoort. De predikant wordt in zijn pastorale arbeid ondersteund. Zie ook hoofdstuk 16. Onze hervormde wijkgemeente is geografisch verdeeld in een tiental wijken, elk met een eigen wijkouderling aan wie in principe alle pastorale zorg (uitgezonderd het ouderenpastoraat en een gedeeld jeugdpastoraat) van die wijk is toevertrouwd. Het pastoraat aan de ouderen van de gemeente berust bij de ouderling met opdracht ouderenpastoraat. Als leidraad wordt hierbij onder ouderen verstaan de gezinshoofden van 75 jaar en ouder. Wijziging naar ouderenpastoraat wordt normaliter doorgevoerd bij verhuizing van een gemeentelid of bij wijziging van pastoraal ouderling. Dit laatste kan alleen als de werkbelasting van deze ouderling niet te groot wordt.

De kerkenraad wil het ervaren van de eenheid versterken door in aanvulling op de bestaande structuren ook het pastoraat (en diaconaat) gestalte te geven door kleinschaligheid in de wijken, bijvoorbeeld door het vormen van pastorale teams. Doel is te voorkomen dat iemand tussen wal en schip komt te vallen en leden daardoor van de gemeente vervreemd raken. Dit moet ervoor zorgen dat er oog voor elkaar is. Naast gemeenteleden uit de wijk zijn de wijkouderling en wijkdiaken hierbij betrokken.

Huisbezoek

Een belangrijk onderdeel van de pastorale arbeid in de gemeente is het huisbezoek. “Het doel van het huisbezoek is de gelovigen te bewaren bij het Woord, hen geestelijk te doen groeien in geloof en liefde, hen de weg te helpen vinden in gehoorzaamheid aan Gods gebod. Degenen die afdwalen, moeten worden teruggebracht. Degenen die de Heere niet kennen, moeten tot bekering en geloof worden geroepen” (dr. W.H. Velema in *Uit liefde tot Christus en Zijn gemeente*). Tijdens het huisbezoek komen in principe alle onderwerpen van het leven aan de orde, steeds in het licht van Gods Woord. Er zal worden gevraagd naar vrucht op het leven uit Woord en sacrament. Vindt er door het werk van de Heilige Geest overtuiging plaats van zonde, gerechtigheid en oordeel? (Joh. 16:8). Wordt het Woord gehoord en aangenomen? (Mark. 4:20). Worden de enige waarachtige God en Jezus Christus gekend? (Joh. 17:3). Zijn er vruchten van geloof en bekering? Daarnaast is er op de huisbezoeken aandacht voor specifieke zorgen en vragen van het gezin, kinderloze echtparen, alleenstaanden, alleengaanden en de homofiel gearde broeder of zuster. Ook wordt er op de huisbezoeken gesproken over het gebruik van de sacramenten, het doen van belijdenis van het geloof en het gemeente-zijn. Het huisbezoek is bedoeld voor de gehele gemeente, voor de alleenstaanden, de bejaarden, de ouders en de kinderen. In onze gemeente vindt het reguliere huisbezoek ongeveer eenmaal per twee jaar plaats. De huisbezoeken worden verricht door de wijkouderlingen. Deze ouderlingen kunnen ervoor

kiezen zich te laten vergezellen door hiertoe door de kerkenraad benoemde gemeenteleden (bezoekbroeders of bezoekzusters). Immers, de leden van de gemeente behoren bij elkaar (Rom. 12:5). In de Hebreeënbrief worden niet alleen de ouderlingen, maar ook de andere leden van de gemeente opgeroepen op elkaar acht te slaan (Hebr. 10:24). De bezoekbroeders en -zusters (in het geval van PPT) dienen evenals de ouderlingen met het op de huisbezoeken besprokene vertrouwelijk om te gaan. Daartoe zullen ze een belofte afleggen. Indien nodig zal na een huisbezoek met de betreffende wijkdiaken worden overlegd in hoeverre een diaconaal bezoek met de wijkouderling gewenst is. Het pastorale werk in de gemeente is niet een zaak van een individuele ambtsdrager maar van het consistorie in zijn geheel. Om die reden zal er op de consistorievergaderingen, indien nodig, verslag worden gedaan van de huisbezoeken. Hierbij zal er bovendien op worden toegezien dat de huisbezoeken tijdig worden verricht.

Jeugd

Hoewel de jeugd van de gemeente deel uitmaakt van de eerder genoemde wijken en dus aan de pastorale zorg van de wijkouderling is toevertrouwd, berust er bij de jeugdouderlingen een stuk specifieke pastorale zorg voor de jeugd. Hun werk wordt in nauw overleg met de predikant en de wijkouderlingen uitgevoerd. Voor begeleiding van de jeugd van de gemeente zie ook hoofdstuk 13 van dit beleidsplan.

Psychopastoraal team

Er is in onze gemeente een aantal personen actief als psychopastoraal team (PPT). Zij staan de kerkenraad bij in situaties waarin langdurige of intensieve pastorale zorg nodig is. Op de hulp van deze gemeenteleden kan in overleg met de predikant en de desbetreffende wijkouderling een beroep worden gedaan. Deze hulpverleners kunnen te allen tijde overleggen met de predikant en/of de wijkouderling. Ten minste eenmaal per jaar vindt er een evaluatiegesprek plaats met de coördinator van het PPT in het consistorieberaad. De leden van het PPT hebben uiteraard een geheimhoudingsplicht, daartoe leggen ze een belofte af.

Begraven en cremeren

Bij de nadering van het levenseinde en bij rouwverwerking nemen de predikant en/of de wijkouderling de pastorale zorg voor en begeleiding van nabestaanden op zich.

De kerkenraad kiest op grond van de Heilige Schrift uitdrukkelijk voor begraven als de Bijbelse wijze van lijkbezorging, en hij draagt dit ook uit in prediking en catechese.

Omdat de kerkenraad principieel bezwaar heeft tegen crematie zal er niet worden meegewerkt aan een bijeenkomst in een crematorium. In het geval van een crematie kan er wel een rouwdienst dan wel rouwbijeenkomst gehouden worden in de kerk. Op deze wijze zal aan de nabestaanden Jezus Christus als Overwinnaar van dood en graf verkondigd worden. De voorganger en de ambtsdrager zullen niet ambtshalve meegaan naar de crematie.

Beleidsvoornemens

Algemeen

De algemene uitgangspunten met betrekking tot het pastoraat worden gecontinueerd.

Concreet

1. De kerkenraad bezint zich op de uitvoering van het jongeren- en studentenpastoraat.
2. Eens per jaar is er een gesprek tussen PPT-coördinator en het consistorie.
3. Er wordt gestalte geven aan kleinschaligheid in de wijk, bijvoorbeeld door het opzetten van pastorale teams.

10. HET DIACONAAT

De sleutelwoorden in het diaconaat zijn barmhartigheid en gerechtigheid. Barmhartigheid is het vanuit de liefde van Christus innerlijk geraakt worden door de nood van de naaste. Bij gerechtigheid gaat het om het recht dat de arme, de zwakke of de vreemdeling heeft, dat lijnrecht staat tegenover het recht van de sterkste of de rijkste.

Vanuit de verkondiging van Gods barmhartigheid worden wij ook geroepen tot barmhartigheid ten aanzien van elkaar. In de prediking van het Koninkrijk van God klinkt de oproep door om ons uit liefde beschikbaar te stellen voor de dienst aan de naaste.

Oproep en toerusting tot dienstbetoon

Diakenen gaan de gemeente voor in het oproepen tot en het stimuleren van dit dienstbetoon. In een samenleving waar meer taken van de overheid naar de burger verschoven worden (WMO, Participatie wetgeving) zal een herbezinning op de rol de diaconie en de gemeente in de samenleving moeten plaatsvinden. Zorg en zorgzaamheid behoren immers van oudsher tot het eigene van kerk zijn. De kerkorde legt op de diaconale verantwoordelijkheid van de gemeente een duidelijk accent, waarbij onderscheid wordt gemaakt tussen:

- de taken die behoren tot de ambtsopdracht;
- de taken die door gemeenteleden kunnen worden uitgevoerd, waarbij hun onderscheiden gaven en talenten kunnen worden benut.

Bezinning op ‘samenvloeiing’ pastoraat en diaconaat

Diaconaat, pastoraat en apostolaat staan niet los van elkaar, maar zijn met elkaar verweven. Ze hebben elkaar nodig en vullen elkaar aan. Woord en daad vormen een eenheid en gaan samen op. De diaconie wil deze verwevenheid uitvoering geven door een goede structuur in de samenwerking tussen de colleges binnen de kerkenraad te bewerkstelligen. Hierdoor kan er wat betreft de pastorale en de diaconale zorg meer naar eenheid worden gestreefd, waardoor enerzijds elk gemeentelid dat diaconale aandacht en zorg behoeft deze ook tijdig krijgt, en er anderzijds gezocht wordt naar mogelijkheden om gemeenteleden, dus ook jongeren, persoonlijk te stimuleren om met de hun geschonken gaven dienstbaar te zijn in de gemeente.

College van Diakenen en de wijkdiaconie

De wijkdiaconie van de Eben-Haëzerkerk voert haar beleid uit als wijkgemeente van de Protestantse Gemeente Apeldoorn (PGA). Zij is daarom volwaardig deel van het College van Diakenen (CvD) van de PGA. Vanwege het speciale karakter van de wijkgemeente zijn er in het Plaatselijk Reglement regelingen getroffen die de diaconie de mogelijkheid geven invulling aan haar roeping te geven. De wijkdiaconie streeft ernaar op zo veel mogelijk terreinen samen te werken.

Praktische uitvoering

1. Huisbezoek

Tijdens het pastorale huisbezoek kunnen onderwerpen aan de orde komen waaraan diaconale aspecten verbonden zijn, bijvoorbeeld chronische ziekte, invaliditeit, arbeidsongeschiktheid, werkloosheid en financiële noden. Ook de ouderling kan tijdens een bezoek omstandigheden waarnemen die voor een deel op het diaconale vlak liggen. Deze omstandigheden geven aanleiding voor verder overleg betreffende een diaconaal bezoek, waarbij kan blijken of eventuele hulp noodzakelijk is. De ouderling neemt in een dergelijke situatie contact op met de diaconie, waarbij afspraken worden gemaakt over verdere begeleiding vanuit de diaconie.

Naast de reguliere huisbezoeken zijn er ook de diaconale bezoeken bij onder anderen langdurig zieken en kerkteléfonoonluisteraars.

2. *Wijkdiakenen*

Om een en ander praktisch in te vullen, vormen een pastorale ouderling en een diaken een vast koppel dat de afzonderlijke bezoeken bij hulpbehoevenden coördineert en vooraf relevante informatie uitwisselt. Deze koppels nemen de huisbezoeklijst door en overleggen aan de hand daarvan wordt over hoe te handelen.

Ten minste eenmaal per twee jaar nemen de wijkouderlingen en de wijkdiakenen de huisbezoeklijst door.

3. *Diaconale thuishulp en ouderenbezoekwerk*

Binnen de wijkgemeente functioneren de activiteiten diaconale thuishulp en ouderenbezoekwerk. Door deze twee activiteiten kunnen gemeenteleden daadwerkelijk zorg dragen voor andere gemeenteleden. De diaconale thuishulp richt zich daarbij met name op daadwerkelijke hulp aan personen (niet altijd wijkgemeentegebonden) die tijdelijk (nog) niet van de reguliere hulp gebruik kunnen maken. In het kader van de uitvoering van de WMO werkt de diaconie samen met het CvD van de PGA. Het CvD heeft namens de wijkgemeenten hiervoor Trefpunt ingesteld.

Daarnaast wordt er diaconaal ouderenbezoekwerk verricht door zusters (“bezoekdames”) en broeders uit de gemeente, die met regelmaat de ouderen en alleenstaanden in onze gemeente bezoeken voor een goed (geestelijk) gesprek.

4. *Jeugd diaconaat*

Sinds 2008 is er binnen het college een diaken met als bijzondere opdracht het jeugd diaconaat. Het beleid is met name gericht op het (verder) ontwikkelen van het diaconaal bewustzijn van de jongeren binnen onze gemeente. Deze ontwikkelingen vinden plaats in nauwe samenwerking met de jeugdraad en de jeugdouderlingen. De jeugddiaken heeft onder andere zitting in de jeugdraad.

Het jeugd diaconaat is met name gericht op het ontwikkelen van een diaconale, dienende houding van de jongeren van de gemeente. Het navolgen van Christus, discipelschap komt met name tot uiting in het liefhebben en dus het dienen van onze naaste.

Jeugd diaconaat is zowel intern als extern gericht. Voorbeelden van intern gericht jeugd diaconaat binnen onze gemeente zijn:

- Adopt a granny.
- Verzorgen van een kerstviering met de ouderen van de gemeente en het rondbrengen van kerstbakjes

De twee belangrijkste extern gerichte jeugd diaconale activiteiten zijn:

- Het jongeren bijbelstudie- en evangelisatiekamp in de zuster gemeente van Udvarfalva.
- Het jaarlijkse jeugd diaconaal project. Eenmaal per twee jaar wordt er aangesloten bij het diaconale HGJB-project. Doel van dit project is het inzamelen van geld voor een diaconaal doel. In het andere jaar wordt het diaconaal project zelfstandig georganiseerd, de zogenaamde Make a Difference Day (MAD), en is het doel dienstbaar te zijn aan minderbedeelden of mensen met een beperking in Apeldoorn. Daarnaast wordt er gezocht naar projecten die jongeren bewust maken van hun levenshouding ten opzichte van anderen in hun leefomgeving. Hierbij staat het dienstbaar zijn aan de naaste centraal.

Ook het stimuleren van jongeren om hun gaven in te zetten binnen de gemeente is één van de taken binnen het jeugd diaconaat. Dit gebeurt onder andere door:

- Het organiseren van avond over ‘dienen’ voor de +16-jongeren.
- Het bezoeken van belijdeniscatechese om aankomende lidmaten te wijzen op hun verantwoordelijkheid ten aanzien van dienen binnen de gemeente.

Een aantal van deze onderwerpen is terug te vinden in het jeugd beleidsplan waarbij het jeugd diaconaat een rol speelt.

5. Zendingscommissie

De diaconie coördineert namens de kerkenraad het werk van de binnen onze gemeente werkende zendingscommissie en is vertegenwoordigd in de evangelisatiecommissie. Het beleid van de kerkenraad is om de zendingscommissie zo veel mogelijk te laten samenwerken met de evangelisatiecommissie, daar zij beide de verspreiding van het Evangelie willen bevorderen.

Onderzocht zou moeten worden of een activiteit in het teken van zending en evangelisatie kan helpen de gemeente bewust te maken van haar missionaire roeping.

De missionaire roeping wordt onder meer tot uiting gebracht door het uitzenden van personen voor zending en medische hulpverlening.

6. Vermogensbeleid

De diaconie voert als beleid dat er niet naar vermogensvorming wordt gestreefd. Dit houdt in dat als er een spaarbanktegoed van meer dan € 30.000,00 ontstaat, het meerdere tegoed in overleg aan een diaconaal doel besteed wordt.

Beleidsvoornemens

Algemeen

De kerkenraad tracht de diaconale opdracht van de gemeente te vergroten en stimuleert de gemeenteleden hun diaconale talenten te benutten.

Concreet

1. De kerkenraad stimuleert de samenwerking tussen de diverse colleges met het doel de uitvoering van de diaconale taak te bevorderen. Daartoe vindt ten minste eenmaal per jaar overleg plaats met de kerkrentmeesters en wordt de predikant eenmaal per jaar uitgenodigd bij een vergadering van de diaconie.
2. De ouderlingen en diakenen zijn tijdens de huisbezoeken alert op omstandigheden die diaconale aandacht behoeven.
3. De diakenen hebben de gelegenheid om bij de wijkbijeenkomsten van tijd tot tijd aandacht te vragen voor diaconale zaken.
4. Onderzoek naar gezamenlijke activiteit van zendings- en evangelisatiecommissie wordt gestimuleerd.
5. De diaconie heeft het voornemen meer zichtbaar te zijn door deel te nemen aan een aantal lokale initiatieven.

11. HET APOSTOLAAT

Voordat de Heere Jezus opgenomen werd, gaf Hij Zijn discipelen, dus de christenen, een opdracht. Hij zei: "Mij is gegeven alle macht in hemel en op aarde. Ga dan heen, onderwijs al de volken, hen dopend in de Naam van de Vader en van de Zoon en van de Heilige Geest, hun lerend alles wat Ik u geboden heb, in acht te nemen. En zie, Ik ben met u al de dagen, tot de voleinding van de wereld" (Matth. 28:18-20). Deze opdracht ligt in het verlengde van een eerdere opdracht van de Heere, namelijk: "U bent het licht van de wereld. Een stad die boven op een berg ligt, kan niet verborgen zijn" (Matth. 5:14) en "Laat uw licht zo schijnen voor de mensen, dat zij uw goede werken zien en uw Vader, die in de hemelen is, verheerlijken" (Matth. 5:16).

Deze woorden van de Heere, vergezeld van Zijn belofte, zijn voor ons de drijfveer om een missionaire gemeente te willen zijn door het Evangelie in woord en daad uit te dragen. Getuigen is een levensstijl, waarbij we als discipelen onze Heere en Heiland navolgen. Daarbij realiseren we ons dat de vruchten voor Hem zijn. Het gaat immers om de uitbreiding van Zijn Koninkrijk.

De kern van de missionaire roeping van de gemeente ligt niet in bijzondere acties, maar in de gewone gehoorzaamheid in het alledaagse leven. We geloven dat er vooral ruimte is voor evangelisatie bij mensen met wie we langere tijd optrekken: familieleden, burens, vrienden en collega's. Juist dan is het belangrijk dat onze levensstijl overeenkomt met onze woorden. Een missionaire levensstijl is ook een diaconale levensstijl. Bovendien biedt een relatie de gelegenheid om de ander te begeleiden op zijn zoektocht en vast te houden als het moeilijk wordt. Vanwege de nadruk op nabijheid spelen de verschillende wijken in de gemeente een belangrijke rol in het evangelisatiewerk.

Als kerkenraad stimuleren we de gemeente in haar missionaire roeping door:

- Gemeenteleden en ambtsdragers toe te rusten om getuigend te leven.
- Gelegenheden te creëren om contact aan te gaan met buitenstaanders.
- Zoekers gastvrij te ontvangen en aan Jezus' voeten te brengen.

Toerusting

Toerusting van gemeenteleden en ambtsdragers begint bij de zondagse erediensten. Daar klinkt de oproep tot geloofsgehoorzaamheid in al haar facetten. Predikanten zullen de gemeente ertoe oproepen om een licht te zijn in deze wereld en het gehoorde in praktijk te brengen. Daarnaast vindt toerusting plaats door:

- Op wijkavonden, kringen en clubbijekomsten met elkaar te spreken over getuigend leven.
- Op gemeenteavonden te leren van praktijkervaringen van andere gemeenten en missionair werkers.
- Op huisbezoek te vragen naar en te spreken over het bereiken van familieleden, onkerkelijke collega's, vrienden en burens.
- Cursussen waarin gemeenteleden leren om Bijbels onderwijs te geven en gunnend te geloven.

Contacten aangaan

Evangelisatie begint met contact. En contact begint met gebed of de Heere God mensen op ons pad wil plaatsen. We zoeken contact door bijvoorbeeld:

- Als gemeenteleden bewust om te gaan met burens en collega's.
- Als wijken dienstbaar te zijn aan onkerkelijke burens.
- Buurtgenoten van de kerk uit te nodigen voor ontmoeting.
- Buurtgenoten uit te nodigen voor kerst- en paasdiensten.

- Kinderen te stimuleren om vriendjes en vriendinnetjes mee te nemen naar de club.
- Evangelisatie onder kinderen via kinderclubs aan huis.
- Oog voor de medemens via diaconale activiteiten.

zoekers verder leiden

Buitenstaanders die door de Heere God op ons pad zijn gebracht willen we als gemeente aan de voeten van Jezus brengen. Dat begint met een gastvrije ontvangst in en rondom de erediensten en in het bredere gemeentelven. De welkomscmissie zorgt ervoor dat gasten opgemerkt worden en hartelijk welkom worden geheten. Desgewenst kan informatie worden verstrekt over de diensten en de gemeente, of kunnen gasten actief in contact worden gebracht met gemeenteleden.

We zorgen voor onderwijs dat aansluit bij het kennisniveau en vragen van buitenstaanders. Vanwaar ze komen, nemen we hen mee in de diepere geheimenissen van het heerlijke Evangelie. We zorgen ervoor dat buitenstaanders bij elke eredienst een kernboodschap kunnen meenemen die zij kunnen begrijpen. Zoekers onderwijzen we verder door middel van:

- Bijeenkomsten voor zoekers.
- Alpha-cursus.
- Emmaüscursus.
- Bijbelstudiekringen.

Omdat binnen de gemeente waarin wij wonen meerdere kerkgenootschappen evangeliseren, zal met de kerkgenootschappen die wat identiteit betreft met onze gemeente overeenkomen worden samengewerkt, als we daarmee meer mensen met het Evangelie kunnen bereiken.

Commissies

Binnen de gemeente zijn er een zendings- en een evangelisatiecommissie. Het doel van deze commissies wordt als volgt verwoord:

1. Het op doelmatige en gepaste wijze verlevendigen van het zendings- en evangelisatiebewustzijn in de gemeente in overeenstemming met de Bijbelse opdracht.
2. Het bevorderen van de arbeid onder hen die van het Evangelie en van de kerk vervreemd zijn, met als doel deze mensen opnieuw of voor het eerst met deze boodschap te confronteren en daarvoor te winnen en hen zo opnieuw te leiden tot de gemeente van Christus, voornamelijk tot de wekelijkse samenkomsten rond de bediening van het Woord en de sacramenten, alsook de christelijke gemeenschap gedurende de week.

De evangelisatiecommissie:

- functioneert als klankbord voor de evangelisatieouderling;
- is biddend betrokken op het heil van buitenstaanders binnen ons bereik;
- is biddend betrokken op gemeenteleden met het oog op hun roeping om getuigen te zijn;
- helpt de evangelisatieouderling bij het bepalen van de behoefte en mogelijkheden voor toerusting van gemeenteleden;
- helpt de ouderling bij het kiezen, opstarten, beleggen en evalueren van activiteiten;
- is níét de groep gemeenteleden aan wie evangelisatetaak is toegewezen, zodat de gemeente zich hier verder niet druk om hoeft te maken.

Waar evangelisatie zich richt op de nabije omgeving, richt zending zich op de wereld. Met betrekking tot het zendings- en evangelisatiewerk wordt er in de gemeente geld ingezameld voor verschillende organisaties, ook worden zij die vanuit de gemeente zijn of worden uitgezonden daadwerkelijk ondersteund. Door ledenwerving voor de Gereformeerde Zendingsbond (GZB), en de informatie uit het blad "Alle Volken" dat leden van de GZB krijgen toegezonden, wordt betrokkenheid van de gemeente gerealiseerd bij het werk van de zending. Eenmaal per twee jaar wordt er een spreker uitgenodigd om op een contactavond de gemeente te informeren over het werk van zending en evangelisatie.

Wij beseffen dat onze activiteiten niet in eigen kracht kunnen plaatsvinden. Gelukkig mogen wij ook geloven dat de Heere onze inspanningen wil zegenen en dat Hij erbij is. Immers, Hij zegt: “En zie, Ik ben met u al de dagen, tot de voleinding van de wereld.”

Beleidsvoornemens

Algemeen

De kerkenraad wil een licht in deze wereld zijn en stimuleert de gemeente dat ook te zijn.

Concreet

1. De kerkenraad draagt op het gebied van het apostolaat zorg voor de toerusting van de ambtsdragers en gemeenteleden die bij het apostolaat zijn betrokken.
2. De kerkenraad richt zich op degenen die dreigen af te haken. In overleg met de evangelisatiecommissie zal worden bekeken hoe deze afhakers op een goede manier benaderd en begeleid kunnen worden.
3. De kerkenraad neemt waar nodig maatregelen om buitenstaanders gastvrij te ontvangen rondom de erediensten en in het gemeenteleven.
4. De kerkenraad zorgt ervoor dat er regelmatig bijeenkomsten zijn met een missionair karakter, zodat buitenstaanders kennis kunnen maken met het christelijk geloof.
5. De kerkenraad bevordert dat elke eredienst een missionaire dienst is in die zin dat buitenstaanders in elke eredienst een voor hen begrijpelijke kernboodschap meekrijgen.
6. De samenwerking tussen evangelisatie, zending en diaconie wordt geïntensiveerd.
7. De kerkenraad overlegt tweejaarlijks met de evangelisatiecommissie om ervaringen uit te wisselen, te evalueren en vooruit te zien.

12. DE CATECHESE

In onze gemeente vinden diverse vormen van catechese plaats, zoals kinder-, jeugd-, huwelijks- en belijdeniscatechese. Daarnaast vindt er catechese “in kleine groep” plaats voor hen die om specifieke redenen niet de reguliere catechese kunnen bezoeken.

Na de omschrijving van de algemene doelstelling, de verantwoordelijkheid voor en de uitvoering van de catechese, worden de diverse vormen van catechese nader uitgewerkt.

Algemene doelstelling van de catechese

Het doel van de catechese is in de diversiteit van de genoemde doelgroepen onderricht te geven vanuit Gods Woord. In de catechese wordt al lerende het heil van God doorgegeven door kennisoverdracht en (geloofs)gesprek. Hiermee wordt een duidelijk onderscheid gemaakt ten aanzien van de andere vormen van geloofsvorming, zoals bijvoorbeeld op de verenigingen, waar Gods Woord gezamenlijk wordt bestudeerd. De catechese is echter niet alleen gericht op het verstand, maar vooral op de persoonlijke relatie met God en de vorming en versterking van een christelijke levenshouding.

Verantwoordelijkheid en uitvoering

In de kerkorde van onze kerk wordt gezegd dat de catechese behoort tot de taken van de kerkenraad. Dat betekent dat de kerkenraad in de gehele breedte verantwoordelijk is.

Veelmeer is de verantwoordelijkheid weergegeven in het Woord van God. Op diverse plaatsen wordt er opgeroepen Zijn Woord door te geven. Bij het dragen van de verantwoordelijkheid voor de uitvoering van de catechese wordt steun gevonden in de gehele Bijbel, maar met name in enkele specifieke teksten zoals: “Roep het volk bijeen, dan zal ik hun Mijn woorden laten horen, die zij moeten leren, om Mij te vrezen, alle dagen dat zij op de aardbodem zullen leven, en die zij ook hun kinderen moeten leren” (Deut. 4:10); “U moet ze uw kinderen inprenten en erover spreken, als u in uw huis zit en als u over de weg gaat, als u nederligt en als u opstaat” (Deut. 6:7); “Komt, kinderen, luister naar mij, ik zal jullie de vreze des HEEREN leren” (Ps. 34:12); “Blijf bezig met het voorlezen, met het vermanen, met het onderwijzen, totdat ik kom” (1 Tim. 4:13).

Catechesecommissie

Voor de uitvoering van de catechese is een catechesecommissie gevormd. Dit team bestaat uit ten minste de volgende leden: een van de jeugdouderlingen, twee gemeenteleden (een ouder en een persoon met onderwijs- of pedagogische ervaring) en een van de catecheten. De catechesecommissie is verantwoordelijk voor de “dagelijkse leiding” van de catechese. Voor elk seizoen stelt de commissie een leerplan op, waarin staat omschreven wat de minimale leerdoelen zijn.

Het catecheseteam heeft als taak de werkplannen op te stellen, de catechese te coördineren en uit te laten voeren. Het team werkt onder verantwoordelijkheid van de kerkenraad, waarbij de jeugdouderling de contactpersoon is tussen commissie en kerkenraad.

Praktisch gezien betekent dit dat de kerkenraad ten minste tweemaal per jaar de catechese op de kerkenraadsvergadering bespreekt.

Catecheten worden voorgedragen door de commissie en vervolgens benoemd door de kerkenraad. De kerkenraad kan, in overleg met de commissie, ook zelf personen voordragen om catechese te geven.

Vormen van catechese

Bij iedere vorm is gekozen voor dezelfde opzet, namelijk inleiding, doel, doelgroep, werkwijze/materiaal en uitvoering. De beschrijving van de jeugd- en belijdeniscatechese is vooral een beschrijving van de bestaande situatie, aangevuld met enkele plannen ter verbetering.

Jeugdcatechese

Inleiding

In onze qua leeftijdsopbouw jonge gemeente neemt de jeugdcatechese een grote plaats in. Er wordt aan meerdere groepen jeugdcatechese gegeven. De catechese wordt gegeven door de predikant(en) en door diverse gemeenteleden.

Doel

Het doel van de jeugdcatechese is dat de jongeren van de gemeente geleerd wordt het Woord van God te begrijpen, zodat zij het verbond van God verstaan en zodat zij de Heere Jezus leren kennen als hun Verlosser en Zaligmaker. De jeugdcatechese is erop gericht dat de jongeren zodanig worden toegerust dat zij te zijner tijd bewust en met voldoende kennis belijdenis van het geloof afleggen.

Doelgroep

De jeugdcatechese wordt gegeven aan de jongeren van 12 jaar en ouder. De jeugdcatechese is verdeeld in twee groepen, een van 12 tot en met 15 jaar en een van 16 jaar en ouder.

Werkwijze/materiaal

De Bijbel en de daaruit voortvloeiend belijdenis van de kerk is de leerstof voor de catechese. Daarbij valt te denken aan de klassieke catechetische leerstukken: geloof, gebod, gebed en sacrament. Naast kennisoverdracht tijdens de les is het leren van Bijbelteksten, van gedeelten uit de Heidelbergse Catechismus, de volgorde van de Bijbelboeken, de geloofsbelijdenis, de Tien Geboden en van het Onze Vader een belangrijk onderdeel van de catechese.

Het is wenselijk als de catecheet voor ieder lesuur een opdracht mee naar huis geeft, zodat de catechisant zich al in het onderwerp kan verdiepen. Dit huiswerk wordt in de volgende les besproken.

Ook moet de catecheet de actualiteit van de catechese op de leefwereld van de catechisanten in het oog houden en lijnen doortrekken naar de christelijke gemeente en de huidige maatschappij. Het kan voor de catecheet een worsteling betekenen om enerzijds de Bijbelse boodschap en anderzijds de vragen van deze tijd recht te doen. Deze worsteling/uitdaging kan een spanning aan de catechese geven die de catecheet niet uit de weg gaat, maar hem juist boeit.

Groepsindeling

De groepsgrootte ligt in principe rond tien de catechisanten, met vijftien als absoluut maximum. De groepen zijn kleiner vergeleken met de afgelopen jaren zodat de catecheten persoonlijker contact kunnen hebben.

Afhankelijk van het aantal jongeren worden de volgende groepen samengesteld:

- *12 t/m 15 jaar:*

Groep I betreft de 12-jarigen (zij die voor het eerst naar de catechese komen). Groep II betreft de 13-jarigen. Groep III betreft de 14-jarigen en groep IV betreft de 15-jarigen.

- *16 jaar en ouder:*

Groep I betreft de 16-jarigen, groep II betreft de 17-jarigen en groep III betreft de 18-jarigen en ouder (soms dient vanwege het te grote aantal deze groep gesplitst te worden).

Bij de catechese wordt momenteel de methode *Reflector* van dr. M. van Campen (uitgave Boekencentrum) gehanteerd.¹

Uitvoering

¹ *Bij wijze van proef wordt in de eerste groep in 2014-2015 gebruik gemaakt van “Leer ons geloven”, geschreven door dr. W. Verboom. Afhankelijk van de ervaringen wordt deze methode breder ingevoerd.*

In verband met de aansluiting op Natanja II en de “open kelder” van het 16+-werk vinden de meeste catechisaties plaats op vrijdagavond. Per jaar zijn er in principe ten minste twintig catechisatieavonden, tien voor de jaarwisseling en tien erna.

De jongeren worden via een brief benaderd voor deelname aan de catechese. Deze uitnodiging zal ieder jaar opnieuw aan de jeugd gedaan worden. Wordt hier niet op gereageerd, dan volgt er eenmaal een herinneringsbrief. Als bron voor de namen wordt de ledenadministratie gebruikt. De namen van de jongeren die zich niet opgeven voor de catechese worden doorgegeven aan de kerkenraad. De catechese wordt door meerdere catecheteten gegeven. Het is de wens dat de catecheet een band opbouwt met de groep. Daarom moeten de groepen klein blijven. Het is voor een catecheet niet makkelijk om twee groepen na elkaar te hebben. Het is daarom de wens om voor elke groep een catecheet te hebben en per groep een vaste vervanger.

Belijdeniscatechese

Inleiding

Zoals gezegd, is de jeugdcatechese erop gericht dat de catechisanten na dit onderricht de keuze maken om belijdenis van het geloof af te leggen. Jaarlijks is er een groep die de belijdeniscatechese volgt. Het merendeel legt daarna belijdenis van het geloof af. Een klein deel volgt deze catechese twee jaar. In de meeste gevallen zijn de belijdeniscatechisanten dooplid van de gemeente.

Doel

Het doel van de belijdeniscatechese is degenen die belijdenis van het geloof willen afleggen zodanig toe te rusten dat zij als gelovig lidmaat van de gemeente kunnen functioneren. Voor de doopleden zal dat betekenen dat zij hun doop en Gods verbond verstaan en het jawoord van hun ouder(s) voor eigen rekening nemen. Voor de anderen zal dat betekenen dat zij persoonlijk de keus maken de Heere Jezus in hun leven te volgen en dat in het openbaar te belijden. Voor beiden geldt dat zij hierdoor toegang krijgen tot het heilig avondmaal.

Doelgroep

De belijdeniscatechese wordt gegeven aan die personen die te kennen hebben gegeven in het openbaar belijdenis van het geloof te willen afleggen.

Werkwijze/materiaal

De belijdeniscatechese wordt gegeven in één groep. De laatste jaren ligt het aantal deelnemers rond de twintig. Hoewel dit aantal fors is, lijkt het verstandig één groep te handhaven. Dit mede in verband met de ontwikkeling van de saamhorigheid en de gemeenschap in de groep. Per jaar zullen er tussen de 20 en 25 catecheseavonden gehouden worden. Het lesmateriaal wordt jaarlijks door de predikant vastgesteld.

Daarnaast dient er aandacht te zijn voor de opbouw en het functioneren van de Protestantse Kerk in Nederland (bijbrengen hervormd kerkbegrip) en voor de plaats die onze hervormde wijkgemeente van bijzondere aard daarin inneemt.

Vóór het afleggen van de belijdenis van het geloof vindt er een persoonlijk gesprek plaats tussen de predikant en de catechisant. Tijdens de aannemingsavond zijn vertegenwoordigers van alle ambten en een van de jeugdouderlingen aanwezig.

Uitvoering

De belijdeniscatechisatie wordt gegeven op vrijdagavond. In overleg met de catechisanten kan ook voor een andere avond gekozen worden. Deze catechese wordt gegeven door een van de eigen predikanten. Bij de behandeling van de kerk en de ambten leveren de diverse ambtsdragers een bijdrage.

Tijdens de periode dat de belijdeniscatechisatie wordt gevolgd, wordt er een pastoraal huisbezoek afgelegd door de wijkouderling met mogelijk een jeugdouderling, teneinde het pastoraal contact met de toekomstige lidmaten te accentueren.

De kerkenraad streeft ernaar dat de belijdenisgroep na het belijdenis-doen zich als een Bijbelstudiegroep (LEV-kring) verder ontwikkelt.

Huwelijkscatechese

Inleiding

In deze tijd staat het huwelijk zoals God dat bedoeld heeft steeds meer onder druk. Dit betreft niet alleen het trouwen op zich, maar ook hoe er tegen het huwelijk, samenwonen en echtscheiding wordt aangekeken. Op de kerk rust de taak om over deze onderwerpen een helder geluid te laten horen en de gemeenteleden op deze terreinen toe te rusten.

Doel

Doel van deze catechese is om zich op grond van de Bijbel en het huwelijksformulier te bezinnen op de inzetten en de bedoeling van het huwelijk en op de wederzijdse verhouding van de betrokkenen.

Doelgroep

Hierin zijn mogelijk drie doelgroepen te onderscheiden:

- Jonge gemeenteleden die binnen korte tijd in het huwelijk hopen te treden.
- Echtparen die onlangs (maximaal twee jaar geleden) in het huwelijk zijn getreden.
- Echtparen die al enige tijd geleden (twee tot zes jaar) in het huwelijk zijn getreden.

Werkwijze

Na een inventarisatie in de gemeente worden de groepen ingedeeld. Als leidraad voor verdieping en gesprek kan bijvoorbeeld het boekje *Bouwen aan je huwelijk* van dr. W.H. Velema worden gebruikt.

Uitvoering

De keuze is gemaakt om de avonden te laten leiden door een echtpaar. Een van de avonden wordt door de predikant verzorgd. De avonden vinden plaats bij het echtpaar thuis.

Beleidsvoornemens

Algemeen

De kerkenraad zal aan de catechese, als een van de belangrijkste pijlers van het gemeentelieven, verhoogde prioriteit verlenen. De kerkenraad stimuleert de gemeenteleden, met name de jongeren, de diverse vormen van catechese te volgen.

Concreet

1. Met prioriteit zal er, binnen de kerkenraad, een herbezinning plaatsvinden op het onderwerp catechese. Er zal worden bezien of, en zo ja hoe de verantwoordelijkheden bij een eventuele nieuwe vorm worden vastgelegd.
2. De kerkenraad draagt zorg voor voldoende catecheten en draagt bij aan de benodigde toerusting en vorming van de catecheten.
3. De kerkenraadsleden bezoeken bij voorkeur ten minste eenmaal per seizoen een catechese, zodat zij zich er een goed oordeel over kunnen vormen.
4. De catechesecommissie informeert de kerkenraad over jongeren die niet (meer) naar de catechese komen.
5. De kerkenraad besteedt in het consistorieberaad aandacht aan jongeren die niet (meer) naar de catechese komen. Hierbij kan te zijner tijd ook het Jeugd Pastoraal Team (JPT) worden ingezet en kan worden gevraagd om specifiek aandacht te schenken aan deze jongeren.
6. De catechesecommissie onderzoekt, namens en in overleg met de kerkenraad, de mogelijkheden voor het opzetten van tiencatechese voor 10-/11-jarigen om het kennisniveau van deze leeftijdsgroep te verhogen.

13. DE JEUGD

In de organisatie en de uitvoering van ons jeugdwerk in de Eben-Haëzergemeente vindt Bijbels jeugdwerk zijn uitgangspunten in de relatie die God met jongeren aangaat krachtens Zijn verbond met ons. De liefde van God voor ons, zondige mensen, vormt de basis waarop al het jeugdwerk in de gemeente plaatsvindt.

Binnen het jeugdwerk wordt op een integrale manier gewerkt, waarin kind, tiener en jongere een volwaardige plek binnen de christelijke gemeente hebben en het jeugdwerk onlosmakelijk met het geheel van de gemeente is verbonden.

De benadering van onze jongeren heeft daarin een dubbele focus. Enerzijds zien wij de jongere als onderdeel van de gemeente van Christus, anderzijds zien we de jongere staan in allerlei andere verbanden, waarin de christelijke gemeente 'slechts' één aspect betreft.

De roeping van de individuele jongere omschrijven we aan de hand van de basisverhoudingen waarin jongeren staan, namelijk: 1. God, 2. zichzelf en 3. de ander. Concreet gaat het dan om de toewijding aan God, de eigen identiteitsontwikkeling en het hart voor de ander. Vanuit deze roeping stimuleren we onze jongeren om te groeien in de kennis van God (leren), de aanwezigheid van God te zoeken en te vieren dat Hij goed is (vieren), de ander te dienen in gaven en talenten (dienen), te zorgen voor anderen (zorgen) en Christus te representeren in een getuigende levensstijl (getuigen).

Jeugdraad en organisatie

De jeugdraad bestaat uit de drie jeugdambtsdragers en twee jeugdwerkcoördinatoren die ook de rol van penningmeester en secretaresse vervullen. De jeugdraad komt maandelijks bij elkaar om de voorbereiding van activiteiten en de voortgang te monitoren. De jeugdraad vormt de schakel tussen het jeugdwerk en de kerkenraad. De jeugdambtsdragers zijn richting de kerkenraad eindverantwoordelijk voor het jeugdwerk. De catechisatie valt rechtstreeks onder verantwoordelijkheid van de kerkenraad. In aanvulling op dit beleidsplan is de jeugdraad verantwoordelijk voor het opstellen van een apart "Jeugdwerkbeleids- en -groeiplan" waarin een en ander verder worden uitgewerkt.

Het jeugdwerk in de Eben-Haëzergemeente bestaat op dit moment uit:

- Catechisaties: 17 groepen op vrijdagavond voor jeugd vanaf 12 jaar.
- Bijbelklas ASS.
- Kinderoppas tijdens de dienst:
 - Groep 1: alleen oppas voor 0 t/m 2 jaar.
 - Groep 2: naast spelen ook een Bijbelverhaal en enkele liederen (2 t/m 4 jaar).
 - Groep 3: inhoudelijk programma, met daarnaast knutselen. Hierbij wordt een methode van de HGJB gebruikt. Regelmatig zijn er "samen naar de kerk"-zondagen waarbij de kinderen met hun ouders een gewone eredienst bezoeken, en circa eens per kwartaal is er een "terugkomdienst" waarbij er extra aandacht aan de kinderen wordt geschonken tijdens de eredienst (4 t/m ca. 6 jaar).
- Natanja 1: zes groepen op zaterdagmiddag voor 6 t/m 12 jaar.
- Natanja 2: vier groepen op vrijdagavond voor 12 t/m 16 jaar.
- 16+-werk:
 - Open kelder: elke vrijdagavond inloop.
 - Bijbelstudie na de avonddienst: één keer per twee à drie weken op zondagavond.
 - Out-door: ongeveer één keer per maand een activiteit op zaterdagavond.
- LEV-kringen (Bijbelstudiegroepen voor jongeren die recent belijdenis van het geloof deden).
- JPT (Jeugd Pastoraal Team): "buddysteem" waarbij jongeren van 13 t/m 17 jaar ten minste één keer per twee jaar, of vaker indien nodig, een persoonlijk gesprek voeren met een JPT'er.
- Speciale activiteiten die door de jeugdraad worden georganiseerd, zoals start en afsluiting winterwerk, summerevent, Make a difference Day en het diaconale project van de HGJB.

- Gebed voor het jeugdwerk: elke vrijdagavond wordt er volgens een rooster gebeden door diverse gemeenteleden (als een gebedsketen gedurende de hele avond).

Inhoud

De onderwijstaak vanuit de gemeente wordt primair vormgegeven in de catechese. In de andere jeugdwerkvormen ligt de inhoudelijke nadruk op vorming en toerusting van de jongeren, zoals het leren lezen van en het leven met de Bijbel, samen gemeente zijn en het staan in de maatschappij als christenjongere.

Relaties en pastoraat

In het jeugdwerk worden belangrijke relaties opgebouwd tussen de jongeren onderling, maar ook tussen leiding en jongeren. In dit kader wordt voor Natanja 2 en 16+ elk jaar een kamp(weekend) georganiseerd. Het is de bedoeling dat de jeugdleiding bij zo veel mogelijk activiteiten aanwezig is om de relatie met de jongeren op te bouwen en te onderhouden.

Een belangrijk punt in onze gemeente is het waarborgen van voldoende persoonlijke aandacht voor “afhakers” of jongeren met problemen. Hiervoor willen we een volgsysteem opzetten, waarbij het door de jeugdleiding en catecheten snel wordt gesignaleerd als een jongere niet meer bij de activiteiten aanwezig is of in de erediensten wordt gemist. Vervolgens wordt in overleg tussen JPT, jeugdouderlingen en wijkouderlingen bekeken of hier direct actie nodig is. De verdere uitwerking hiervan wordt in het aparte beleids- en groeiplan voor het jeugdwerk bepaald.

Diaconaal

Diaconale bewogenheid is een kernzaak van het geloof. De jongeren worden op verschillende manieren gestimuleerd om hier actief aan bij te dragen. Specifieke activiteiten zijn het jaarlijkse kerstfeest voor ouderen wat door de 16+-jeugd wordt georganiseerd, Make a Difference Day en het diaconale project van de HGJB. Op de kinderopas wordt er gecollecteerd en gebeden voor “sponsorkinderen” die via Compassion worden ondersteund.

Continuïteit

Een continue lijn van geloofsgroei en bewustwording van het christen-zijn in de hedendaagse wereld (als individu en als gemeente) is binnen het jeugdwerk van groot belang. Deze lijn begint met de kinderopas en eindigt met de LEV-kringen die voortkomen uit de belijdeniscatechese.

De aansluiting tussen de verschillende activiteiten is een belangrijk aandachtspunt. De ervaring leert dat met name bij de overgang van Natanja 2 naar 16+ een deel van de jongeren afhaakt en ook bij de overgang naar de 18+ en belijdeniscatechese. Dit vraagt continue aandacht van de jeugdleiding.

Na de openbare belijdenis van het geloof stroomt een deel van de belijdeniscatechisanten door naar de zogenaamde LEV-kringen. Daarnaast willen we de komende periode onderzoeken of er behoefte is aan en draagvlak is voor aparte 20+-avonden (exacte leeftijd nog nader te bepalen) met een inhoudelijk programma.

Beleidsvoornemens

Algemeen

De jeugdraad stelt, onder verantwoordelijkheid van de kerkenraad, een apart “Jeugdwerkbeleids- en groeiplan” op, waarin verder wordt uitgewerkt welke inhoud, activiteiten, middelen, enz. de betreffende jeugdwerkvormen/doelgroepen nodig hebben.

Concreet

1. De jeugdraad onderzoekt of er voldoende draagvlak is voor extra studie-/ontmoetingsavonden voor oudere jongeren. Dit in aanvulling op de LEV-kringen voor de belijdenisgroepen.
2. De jeugdraad waarborgt voldoende inhoudelijke en organisatorische begeleiding door regelmatig cursussen en bezinningsavonden aan te bieden aan leidinggevenden.

3. De jeugdraad stimuleert zo veel mogelijk een “coachend jeugdwerk” waarbij de jeugd zelf betrokken wordt in de organisatie van de activiteiten en hierbij begeleid wordt door de jeugdleiding.
4. De jeugdraad ondersteunt en, indien nodig, verbetert de samenwerking in en tussen de teams. Daarnaast stimuleert de jeugdraad de samenwerking tussen catecheten en andere jeugdleiding.
5. De jeugdraad bouwt het JPT verder uit, in combinatie met het opzetten van een integraal systeem om vroegtijdig signalen van “mogelijk afhaken” of andere problemen op te vangen.
6. Jeugdouders en/of het JPT leggen binnen afzienbare tijd contact met jongeren nadat wordt geconstateerd dat zij een van de activiteiten niet meer bezoeken, of wanneer wordt gesignaleerd dat zij niet meer in de erediensten aanwezig zijn.
7. De jeugdraad zet in op het vergroten van de betrokkenheid van ouders en de rest van de gemeente bij het jeugdwerk.
8. Het meerjarig “Jeugdwerk beleids- en groeiplan” zal per seizoen door de jeugdraad uitgewerkt worden in een zo concreet mogelijk “Jaarplan” per jeugdwerkvorm.

14. VORMING EN TOERUSTING

In een gemeente waartoe veel jonge gezinnen behoren, zijn vorming en toerusting van groot belang. Zeker in de huidige samenleving en cultuur mogen we ter harte nemen wat onder meer staat in de kerkorde: “De herderlijke zorg beoogt de gemeente op te bouwen in het geloof, de hoop en de liefde, opdat zij niet afwijken van de weg van het belijden der kerk.” Deze opbouw dient behalve in de zondagse kerkdiensten ook gestalte te krijgen in het gemeentelijke leven van elke dag.

In het dagelijks leven en denken worden christelijke waarden en normen steeds meer naar de marge van de samenleving gedrongen. De vanzelfsprekendheid is voorbij. Juist nu zijn vorming en toerusting van zowel jongeren als ouderen belangrijk. De kerkenraad is zich bewust van deze zaak.

Het dienen van de Heere in het gezin heeft een belangrijke plaats in het geloofsleven en komt naar voren in het gezamenlijk lezen in de Bijbel, bidden, zingen en spreken. De kerkenraad bezint zich voortdurend op de vraag op welke wijze de gemeenteleden hierbij praktisch hulp en toerusting gegeven kan worden.

Hiertoe heeft de kerkenraad de commissie Vorming en Toerusting ingesteld. Deze commissie is namens en in verantwoordelijkheid aan de kerkenraad belast met de vorming en toerusting van de gemeenteleden. Deze commissie bestaat uit de ouderling met de bepaalde taak “vorming en toerusting” die leidinggeeft aan de commissie, een jeugdambtsdrager, de predikant(en) en drie gemeenteleden. De leden van deze commissie worden door de kerkenraad benoemd voor een periode van vier jaar, met de mogelijkheid tweemaal terstond te worden herbenoemd.

Met deze commissie beoogt de kerkenraad geloofsverdieping, gemeenschapsvorming en vermeerdering van kennis en vaardigheden van gemeenteleden te bevorderen en te stimuleren, ten behoeve van hun roeping om als christen te leven in deze tijd. De commissie heeft als taak deze vorming en toerusting te ontwikkelen, te coördineren en te faciliteren. Daartoe zoekt en benut de commissie de mogelijkheid om centrale, door de kerkenraad geaccordeerde thema’s op onder andere wijkavonden en gemeenteavonden te behandelen.

Behalve voor de vorming en toerusting van alle gemeenteleden in het algemeen is de commissie ook verantwoordelijk voor de vorming en toerusting van onderstaande specifieke doelgroepen:

- Ambtsdragers (bijvoorbeeld cursus pastoraat, cursus diaconaat, thema-avond).
- Bezoekmedewerkers (bijvoorbeeld cursus gesprekstechnieken).
- Verloofden (huwelijksvoorbereidingskring “Klaar voor de start”).
- Gehuwden (“Hart voor je huwelijk”).
- Doopouders (“Dopen... en dan”).
- Ouders (opvoedingskringen, thema-avonden).
- Bijbelkringleiders (cursus kringleiding).
- Catecheseleiding.

Behalve door het werk van de genoemde commissie krijgen vorming en toerusting gestalte door de wijkavonden en diverse verenigingsactiviteiten, kringwerk, samenkomsten, vader-zoon- en moeder-dochteractiviteiten et cetera.

In de verschillende wijken worden één of meerdere keren per jaar wijkavonden georganiseerd, die mede bedoeld zijn tot versteviging van de onderlinge band. Hierbij kan het diaconale aspect (“elkaar tot hand en voet zijn”) gestalte krijgen, en tegelijk kan de gemeente vanuit de Bijbel onderwezen worden in zowel Bijbels-pastorale onderwerpen (bijvoorbeeld het gebed, de sacramenten, aspecten van het geloofsleven) als ethische en actuele onderwerpen.

De wijken vormen tevens de basis om missionair te zijn in de eigen omgeving, door ook buitenkerkelijke burens van dienst te zijn en bijvoorbeeld door het organiseren van evangelisatieclubs voor buurkinderen.

De meeste verenigingsactiviteiten, kringwerk en samenkomsten vinden plaats in de periode september tot en met april. Bij de opening van het winterwerk wordt er een gemeenteweekend gehouden. Op zaterdag zijn er voor de gehele gemeente activiteiten met een ontspannend karakter. Op zondag wordt er in de

eredienst in het bijzonder aandacht besteed aan het gemeente-zijn in het licht van Gods Woord, is er de mogelijkheid tot het gezamenlijk gebruiken van de maaltijd en is er een preekbespreking voor de hele gemeente. Aan het einde van het seizoen is er als afsluiting van het winterseizoen op de zondag een gelijke invulling.

Gedurende het winterseizoen is er een gezamenlijke Bijbelstudie onder leiding van de predikant. Het accent van deze bijeenkomsten ligt op de thuisstudie en de gezamenlijke bespreking. Dit laatste vindt plaats aan de hand van verdiepings- en toepassingsvragen. Qua leeftijdsopbouw neemt hier de hele gemeente aan deel, met uitzondering van de jeugd.

In onze gemeente zijn er voorts enkele gespreks- en gebedskringen, waarvan er één de naam lidmatenkring heeft. Ook zijn er ontmoetingen rond de Bijbel. Daarnaast zijn er ook meerdere kringen die gevormd zijn door oud-belijdeniscatechesegroepen. De kerkenraad stelt een relatie met deze kringen op prijs. Die band zou gestalte kunnen krijgen door het van tijd tot tijd bezoeken van de kring, door het met elkaar houden van een gezamenlijke slotavond en door overleg over het te gebruiken Bijbelstudiemateriaal.

Beleidsvoornemens

Algemeen

De kerkenraad stimuleert de gemeenteleden deel te nemen aan het vormings- en toerustingswerk.

Concreet

1. De ouderlingen stimuleren tijdens de huisbezoeken de deelname aan het verenigings- en kringwerk.
2. De kerkenraad bezint zich op de contacten met de diverse kringen.
3. De kerkenraad leeft mee met het verenigings- en kringwerk.
4. De kerkenraad stimuleert de gemeente om in wijkverband bijeen te komen. De wijkouderling heeft daarbij een coördinerende taak, terwijl de uitvoering en organisatie zo veel mogelijk bij de gemeenteleden in de wijk berusten.
5. De kerkenraad bezint zich op het stimuleren en intensiveren van de godsdienstige vorming in het gezin.
6. De kerkenraad stimuleert belijdeniscatechisanten na hun belijdenis een LEV-kring te vormen.

15. EENHEID IN VERSCHIEDENHEID

De hervormde wijkgemeente b.a. Eben-Haëzerkerk wil, waar mogelijk, ook op centraal niveau verantwoordelijkheid dragen. Dat betekent dat ze deelneemt op het niveau van de algemene kerkenraad, het ministerie van predikanten, de classis en de centrale diaconie. Slechts de kerkrentmeesters zijn, voortkomend uit afspraken die bij de oprichting van de wijkgemeente gemaakt zijn, zelfstandig. Op centraal niveau willen wij elkaar vasthouden, in dankbare gehoorzaamheid aan de Heilige Schrift als de bron van de prediking en enige regel van het geloof. Zo immers doet de gehele kerk, ook in haar ambtelijke vergaderingen, in gemeenschap met de belijdenis der vaderen en in het besef van haar verantwoordelijkheid voor het heden, zich strekkende naar de toekomst van Jezus Christus, belijdenis van de zelfopenbaring van de drie-enige God. Op dit artikel uit onze kerkorde willen we elkaar ook in de meerdere ambtelijke vergaderingen aanspreken. Dat betekent dat wij ons willen verweren tegen al wat het belijden van de kerk weerspreekt.

Als hervormde wijkgemeente van bijzondere aard wil wij voortgaan in het geheel van de kerk. Wij weten ons daarbij gebonden aan de gereformeerde belijdenis. Dit is in verband hiermee nog eens nadrukkelijk tot uitdrukking gebracht in de hoofdstukken over de heilige doop (hoofdstuk 5), het heilig avondmaal (hoofdstuk 6), de ambten (hoofdstuk 7) en het huwelijk (hoofdstuk 8).

Met de kerken in Apeldoorn die met ons de gereformeerde belijdenis onderschrijven, weten we ons verbonden. Dit komt onder meer tot uiting in het met elkaar meeleven op bijzondere momenten in het gemeentelijke leven, zoals de intrede en het afscheid van een predikant en het zogenaamde 8-kerkenoverleg. We streven ernaar om samen met de reformatorische kerken jaarlijks op of rond 31 oktober in een gezamenlijke bijeenkomst de Reformatie te herdenken. Ook richten we ons bij tijden samen tot derden, wanneer er zaken zijn waarover we ons samen verheugen of waarover we samen zorg hebben.

Besluiten inzake Eenheid in Verscheidenheid

In Hervormd Accent van 21 februari 2014 is in vervolg op de gemeenteavond van 29 januari 2014 ingegaan op de besluiten die de kerkenraad rond Eenheid in Verscheidenheid heeft genomen. Deze besluiten zijn zo veel mogelijk verwerkt in de verschillende hoofdstukken van dit plan. Ter wille van de duidelijkheid worden ze hieronder nogmaals samengevat:

- (1) Het beleid van de Eben-Haëzergemeente wordt helder en geconcentreerd vastgelegd in het meerjarig beleidsplan, en niet daarnaast ook in andere (beleids)documenten. Het beleid verbindt de gemeente en geeft richting aan het gemeente-zijn.
- (2) De kerkenraad wil vanuit dit geformuleerde beleid transparant en consistent leidinggeven en het beleid gestructureerd uitwerken in jaarplannen en taakopdrachten. Colleges, commissies, werkers en vrijwilligers werken zo allen eensgezind in lijn met het beleid van de gemeente. Hierover wordt met de gemeente gecommuniceerd. De leden van de gemeente kunnen zo de ontvangen leiding van de kerkenraad duidelijk herleiden naar het vastgestelde beleid van de gemeente.
- (3) De kerkenraad wil (meer) helderheid verschaffen aan de gemeente met betrekking tot de visie op de gemeente en haar identiteit en deze identiteit actief uitdragen. Kernzaken hieruit zijn dat we ten aanzien van Schriftuitleg blijven bij het klassiek gereformeerd belijden en dat kernzaken (belijdenis) niet ter discussie gesteld worden. Met betrekking tot vormen, handelen we rustig, voorzichtig en verbindend ten opzichte van de "eigen" gemeente en andere gemeenten van gelijke signatuur (Gereformeerde Bond). Bij de ontwikkeling van (andere) vormen zoeken we Bijbelse doelen en argumentatie vorm te geven. In de eerste plaats zijn we daarin gericht op de eer van God. Heel de gemeente heeft zo helderheid waartoe vormen dienen. Niet voor de eigen allerindividueelste smaak en behoefte van een deel van de gemeente, maar om gezamenlijk uiting te geven aan onze liefde tot en dienst aan God Drie-enig.

- (4) De kerkenraad wil het ervaren van de eenheid versterken door in aanvulling op de bestaande structuren ook het pastoraat (en diaconaat) gestalte te geven door kleinschaligheid in de wijken en daarvoor onder meer pastorale teams te vormen. Doel is te voorkomen dat iemand tussen wal en schip valt en leden daardoor van de gemeente vervreemden. De pastorale teams moeten ervoor zorgen dat er oog voor elkaar is. Naast gemeenteleden uit de wijk maken de wijkouderling en wijkdiaken hiervan deel uit.
- (5) Vorming en Toerusting dient meer te worden uitgebouwd. Daardoor komt de gemeente vaster te staan in het Woord en de belijdenissen. Leden worden zo minder vatbaar voor de geest van “ik vind en ik voel”, maar laten zich leiden door Woord en Geest. Door middel van ontmoetingen in de wijk (wijkavonden, Bijbelstudies) en gemeente-/thema-avonden, catechese en dergelijke wil de kerkenraad het geloofsgesprek op gang brengen en verder stimuleren. Dit komt de geloofsoverdracht ten goede, evenals het elkaar tot steun zijn om christen te zijn in deze tijd.
- (6) De keuzes betreffende gemeentezang zijn onderverdeeld in meerdere deelbesluiten, waarbij de kern is dat de liturgie gericht is op de dienst aan en de eer van God.
 - a. Vanuit de waardevolle traditie waarin wij staan, blijven wij bewust ruimte markeren voor de psalmen. Het kernargument is dat we in navolging van onze Heere Jezus Christus willen “zingen naar de Schriften”. Daarbij erkennen we dat Hij vooral vanuit de Psalmen citeerde en zong.
 - b. Het op bepaalde plaatsen in de bij ons gebruikte psalmberijming voorkomende verouderde (en soms moeilijk te begrijpen) taalgebruik wordt onderkend. De kerkenraad wil in samenspraak met andere GB-gemeenten die deze problematiek ook onderkennen, zoeken naar een oplossing.
 - c. Daarnaast willen we samen met andere GB-gemeenten zoeken naar een mogelijke uitbreiding van de “enige gezangen” zoals deze in de meeste psalmboeken zijn vermeld. Naast de psalmen zien we ruimte voor het in en rond de diensten zingen van gezangen en liederen die het karakter van Bijbelliederen hebben. Criterium is het zo getrouw en dicht als mogelijk bij de Bijbeltekst zingen. We kiezen in de beleidsperiode voor liederen uit de bundel “Uit aller mond” en de genoemde catechismusliederen.
 - i. Wat de voorzang betreft betekent dit op afgesproken momenten de mogelijkheid om een lied uit de genoemde bundel of een catechismuslied te zingen.
 - ii. In de eredienst kiezen we voor de psalmen en de “enige gezangen”.
 - iii. In diensten rond de christelijke heilsfeiten (Kerst, Goede Vrijdag, Pasen, Hemelvaart en Pinksteren) is er de mogelijkheid om één Bijbellied, niet zijnde een psalm, in de eredienst te zingen.
 - iv. Ook in bijzondere diensten die niet op de zondag vallen (zoals bid- en dankdag, oud- en nieuwjaar en huwelijksdiensten) kan gekozen worden voor het zingen van één Bijbellied, niet zijnde een psalm.
 - v. Buiten de erediensten stimuleren we het zingen, waarbij ook gebruikgemaakt kan worden van andere bundels, voor zover de liederen passen bij onze identiteit;
- (7) De kerkenraad heeft besloten om naast de reeds bestaande bijzondere diensten (zoals sacramentsdiensten, belijdenisdienst, bid- en dankdag, terugkomdiensten) ook ruimte te geven aan themadiensten en missionaire diensten. Dat ook in deze diensten de prediking van het Woord centraal staat mag duidelijk zijn. Inhoud en vorm van deze diensten vragen nog verdere doordenking en uitwerking.
- (8) Vanuit onze identiteit wil de kerkenraad kerkelijk denken en constructief in de Protestantse Kerk in Nederland staan. Onze reeds bestaande rol binnen de Protestantse Gemeente Apeldoorn (zoals deelname in de Algemene Kerkenraad, overleg binnen de werkgemeenschap van predikanten en colleges van diakenen) willen we continueren. Daarnaast is het verlangen om ten aanzien van evangelisatie de samenwerking te intensiveren;
- (9) De kerkenraad hecht er zeer aan en wil zich ervoor inzetten om binnen de eigen wijkgemeente met elkaar in gesprek te gaan en te blijven rond de prediking. Daarbij gaat het dan met name over

de betekenis en gevolgen voor ons persoonlijk en voor ons als gemeente met betrekking tot datgene dat door middel van het gepredikte woord tot ons komt.

- (10) Het tiende besluit is erop gericht als kerkenraad invloeden en ontwikkelingen (vanuit media en pastoraat) te signaleren en te doordenken. De kerkenraad wil leidinggeven in het als “leden van één lichaam” omgaan met de invloeden die zowel van binnen als van buiten de gemeente op ons afkomen.
- a. Via Vorming en Toerusting in de gemeente en in de wijken wil de kerkenraad actuele thema's aan de orde stellen.
 - b. Ook themadiensten, thema-avonden, gemeenteavonden en het geloofsgesprek lenen zich daarvoor. De meer inhoudelijke uitwerking van dit besluit moet nog plaatsvinden.

Gemeenteopbouw

In de wijken wordt één of meerdere keren per jaar een wijkavond (of wijkkring) georganiseerd. De kerkenraad stimuleert om dit in alle wijken te realiseren. De leiding van de kringen berust bij één of meer gemeenteleden uit de desbetreffende wijk; de desbetreffende wijkouderling begeleidt en stimuleert de wijkkringen, onder meer door in de pastorale huisbezoeken de deelname aan de wijkkringen ter sprake te brengen.

De kerkenraad streeft ernaar om onderwerpen inzake gemeenteopbouw aan te dragen die binnen een bepaalde periode in de wijkkring aan de orde kunnen komen. Op deze wijze blijft de kerkenraad – naast datgene wat onder meer in de pastorale huisbezoeken aan de orde komt – verbonden met hetgeen er in de breedte van de gemeente leeft. Een van de kerkenraadsleden zal als aandachtspunt/taak het onderwerp gemeenteopbouw op zich nemen, mogelijk tezamen met een daarvoor aan te zoeken gemeentelid.

Beleidsvoornemens

Algemeen

De kerkenraad realiseert het in dit hoofdstuk gestelde beleid.

Concreet

1. De kerkenraad streeft de eenheid in verscheidenheid na door de tien besluiten tot uitvoering te brengen. Elk punt wordt door een verantwoordelijk kerkenraadslid apart uitgewerkt en door de kerkenraad gevolgd. De gemeente wordt regelmatig van de voortgang op de hoogte gehouden.
2. De kerkenraad neemt vanuit de hervormd-gereformeerde identiteit constructief, appellerend en verbindend haar plaats in als wijkgemeente binnen de PGA.

16. DE PLAATS VAN DE PREDIKANT

Het ambt van dienaar van het Woord omschrijven we met twee woorden: geroepen zijn tot herder en leraar. In de roeping tot leraar zijn ligt de nadruk op de verkondiging van het Woord en bediening van de sacramenten. Deze verkondiging is de bediening van de verzoening, de levensader van de gemeente. Door deze verkondiging van het Evangelie in Jezus Christus, met daaraan verbonden de dienst van de gebeden en de dienst van de sacramenten, worden mensen geroepen, verzekerd, vertroost, vermaand en opgeroepen hun leven te heiligen.

De verkondiging van dit Evangelie en de voorbereiding hiervan zijn de eerste verantwoordelijkheid van de dienaar van het Woord. De Bijbel en de gemeente zijn het waard om hieraan de grootst mogelijke aandacht te besteden. De prediking is dienst der verzoening en pastoraat in het groot.

Het leraar-zijn vraagt ook zorg voor de toerusting en vorming van gemeenteleden. Daarbij is aan het volgende te denken:

- Het verzorgen van de belijdeniscatechisatie.
- Het verzorgen van cursussen om gemeenteleden toe te rusten voor het gesprek met anderen over het geloof en de geloofsinhoud (vriendschapsevangelisatie).
- Het verzorgen van thema-avonden over maatschappelijke veranderingen in Bijbels licht.
- Huwelijksvoorbereiding voor jonge gemeenteleden.
- Toerusting door middel van gezinsavonden of gemeentekringavonden (huwelijk, opvoeding, zorg voor elkaar).
- Het houden van preekbesprekingen, eventueel gericht op een afzonderlijke groep gemeenteleden.
- Het herkennen van individuele gaven, waarmee anderen gediend kunnen worden.

Aan het leraar-zijn is ook het herder-zijn verbonden. De herderlijke zorg spreekt door de verkondiging van het Woord, het “weiden van de schapen”. De weide waarin de schapen worden geweid is het Woord van God. Dat typeert ook de verdere herderlijke zorg, het pastoraat. Dit pastoraat vloeit voort uit het Woord en wordt gekenmerkt door het Woord. Het omvat ouderenzorg, jeugdpastoraat, rouwpastoraat, ziekenpastoraat, crisispastoraat en het meeleven rond geboorte, huwelijk en jubileum.

Gezien de leeftijdsopbouw van de gemeente en de vragen van vandaag, vereisen vorming en pastoraat extra aandacht in de gemeente. Naast eerdergenoemde taken zal ook het apostolaat aandacht krijgen. Behalve de zorg voor zichzelf heeft de gemeente ook een woord voor de wereld.

Bij bezetting van twee preekplaatsen vervullen in principe de eigen predikanten elk vijftig erediensten per jaar. In dat geval worden daarvan twee erediensten als ruildienst verzorgd in de hervormde gemeente b.a. Irene te Zutphen. Daarnaast worden er buiten vacaturetijd nog drie diensten aldaar vervuld rond een avondmaalsbediening.

De Heere Jezus Christus kwam in de wereld om Zich een gemeente te verzamelen, om de gemeente te dienen met Zijn leven. Hij stelt ons aan om onder leiding van Zijn Geest als leden van Zijn lichaam dienstbaar te zijn aan Hem, aan elkaar en aan de wereld. Deze samenhang beperkt zich niet tot de gemeente, maar richt zich ook naar buiten. Immers, van een gemeente die ontvangt, mag verwacht worden dat zij ook uitdraagt, opdat anderen ook mogen ontvangen.

De predikant maakt deel uit van de werkgemeenschap van predikanten van de Protestantse Gemeente Apeldoorn. Van hem wordt verwacht dat hij jaarlijks een aantal doordeweekse diensten leidt in verpleeg- en verzorgingshuizen in Apeldoorn.

De predikant zal aan de hand van een door hem opgesteld en met de kerkenraad besproken scholingsplan voldoen aan de verantwoordelijkheden met het oog op de permanente educatie. De kerkenraad zet zich in om tijd en ruimte te creëren zodat de predikant aan die verantwoordelijkheid kan voldoen.

Beleidsvoornemens

Algemeen

De kerkenraad staat biddend om de predikant, staat hem terzijde en stimuleert hem in de uitoefening van zijn ambt.

Concreet

1. De kerkenraad stelt een taakverdeling op, waarbij uitdrukkelijk aandacht is voor het apostolaat.
2. De kerkenraad bevordert de toerusting van de predikant door hem daarvoor tijd, gelegenheid en middelen te verschaffen.
3. De predikant geeft leiding aan het toerusten van ambtsdragers en gemeenteleden.
4. Twee kerkenraadsleden overleggen eenmaal per jaar met iedere predikant omtrent de uitoefening van het ambt en werken gezamenlijk aan de oplossing van eventuele knelpunten. Hiervoor wordt gebruikgemaakt van de brochure *Jaargesprek* van de PKN.
5. De predikant zorgt voor het toerusten en ondersteunen van Bijbelkringen, om leden te stimuleren met elkaar de Bijbel te onderzoeken, waardoor opbouw en onderling dienstbetoon (ook naar buiten) worden ontwikkeld.
6. De predikant zorgt voor het toerusten en ondersteunen van leden die leidinggeven aan catechisatie-, jeugd- en kringwerk, waarbij ook het naar elkaar omzien aandacht krijgt.

17. DE KERKENRAAD

De hervormde wijkgemeente b.a. Eben-Haëzergemeente heeft één kerkenraad en twee predikantsplaatsen.

Samenstelling en taken

De (wijk)kerkenraad bestaat uit twee wijkpredikanten, negen wijkouderlingen, één ouderling voor gemeentelieden boven de zeventig jaar, twee jeugdouderlingen, één evangelisatieouderling, één ouderling Vorming & Toerusting, drie ouderlingen-kerkrentmeester, één ouderling-scriba en zes diakenen, waarvan één jeugddiaken. Daarnaast zijn er twee ambtsdrager met bijzondere opdracht door de Algemene Kerkenraad benoemd. Dit betreft een ouderling met bijzondere opdracht van 1e scriba van de classis Apeldoorn en een diaken met bijzondere opdracht het voorzitterschap van het College van Diakenen (CvD) van de Protestantse Gemeente Apeldoorn. Laatstgenoemde ambtsdrager maakt eveneens deel uit van de wijkkerkenraad. Twee kerkenraadsleden zijn afgevaardigd naar de Algemene Kerkenraad. Een van de diakenen neemt deel aan de vergaderingen van het College van Diakenen en een predikant is afgevaardigd naar de classis.

Vanuit de kerkenraad wordt het moderamen gevormd. Het moderamen bestaat uit de voorzitter, predikanten, de scriba, een ouderling, diaken en ouderling-kerkrentmeester. Het moderamen bereidt de kerkenraadsvergaderingen voor en stelt voorstellen op.

De diakenen dragen behalve voor de hun kerkordelijk opgedragen taak zorg voor de contacten met de Hongaarse zuster gemeente te Udvarfalva in Roemenië.

De ouderlingen verrichten naast de hun geëigende ambtelijke taken de taak als ouderling van dienst bij de erediensten.

De kerkenraad stelt zo nodig ambtelijke commissies in voor bijzondere onderwerpen, zoals het beroepingswerk.

Scribaat

De scriba is ouderling, kerkrentmeester of diaken met een bijzondere opdracht.

Vergaderingen

De kerkenraad komt regulier tienmaal per jaar bij elkaar. Iedere tweede maandag van de maand (uitgezonderd juli en augustus) komt de kerkenraad in zijn geheel bij elkaar. Zo nodig worden er extra kerkenraadsvergaderingen belegd, bijvoorbeeld in verband met het beroepingswerk of ter voorbereiding van ambtsdragersverkiezingen. De ouderlingen en colleges vergaderen ook volgens schema afzonderlijk.

De kerkenraad kiest jaarlijks uit zijn midden een moderamen bestaande uit ten minste een preses, een scriba en een assessor (Ordinantie 4, artikel 8, punt 2).

Bezinning

Eén keer per jaar komt de kerkenraad apart bijeen op een vrijdagavond en een gedeelte van de zaterdag om zich te bezinnen op een specifiek thema, zoals in de afgelopen periode het jeugdwerk en evangelisatie.

Toerusting ambtsdragers en kerkelijk werkers

De kerkenraad belegt ten minste eenmaal per jaar een toerustingsavond voor ambtsdragers en kerkelijk werkers. De avonden worden voorbereid door een commissie benoemd uit de kerkenraadsleden.

Verkiezingen

De kerkorde kent twee procedures voor de verkiezing van ouderlingen en diakenen: een standaardprocedure (door middel van een verkiezingslijst) en een procedure door middel van het stellen van dubbeltallen. Als de kerkenraad wil afwijken van de standaardprocedure moet daarvoor telkens (voor

een periode van ten hoogste zes jaar) aan de gemeente toestemming worden gevraagd (de zogenaamde zesjaarlijkse stemming).

De eerste ambtstermijn van ouderlingen en diakenen duurt in de regel vier jaar. Zij zijn telkens terstond als ambtsdrager herkiesbaar voor een per geval vast te stellen termijn van ten minste twee jaar en ten hoogste vier jaar, met dien verstande dat zij niet langer dan twaalf aaneengesloten jaren ambtsdrager kunnen zijn.

Ten aanzien van het tussentijds aftreden van een ambtsdrager heeft de kerkenraad ervoor gekozen om de eerste termijn van de toetredende ambtsdrager gelijk te doen zijn aan de resttermijn van de aftredende ambtsdrager, tenzij deze resttermijn korter is dan twee jaren. In dat laatste geval wordt de resttermijn geteld bij de eerste volledige termijn van vier jaren, zodat de eerste termijn van de toetredende ambtsdrager in die situatie meer dan vier jaren omvat.

Zesjaarlijkse stemming

De kerkenraad is voorstander van het verkiezen van ouderlingen en diakenen door middel van het stellen van dubbeltallen en organiseert daartoe de kerkordelijk voorgeschreven zesjaarlijkse stemming. Op 7 oktober 2010 heeft de gemeente ingestemd met deze procedure. Op of voor 7 oktober 2016 dient opnieuw de zesjaarlijkse stemming plaats te vinden.

Beleidsvoornemens

Algemeen

De kerkenraad bezint zich voortdurend op zijn taak. Hij is zich bewust van zijn hoge roeping.

Concreet

1. De kerkenraad ziet toe op de uitvoering van de beleidsvoornemens in dit beleidsplan door ten minste eenmaal per jaar in de kerkenraadsvergadering de concrete stappen af te spreken voor de eerstvolgende twaalf maanden.

18. KERKRENTMEESTERS

Het college van kerkrentmeesters is naar de bepalingen van de kerkorde belast met de zorg voor alle stoffelijke aangelegenheden van de gemeente voor zover niet van diaconale aard en verricht de daaraan verbonden werkzaamheden overeenkomstig de bepalingen van de kerkorde en de ordinanties, met inachtneming van de bepalingen in de plaatselijke regeling gesteld.

Het college van kerkrentmeesters wordt volgens de kerkorde gevormd door tot kerkrentmeester aangewezen ouderlingen en door gekozen kerkrentmeester(s). In onze gemeente bestaat het college van kerkrentmeesters (verder te noemen kerkrentmeesters) uit drie ouderlingen-kerkrentmeesters en twee kerkrentmeesters.

De zorg voor de stoffelijke aangelegenheden

De belangrijkste taken van de kerkrentmeesters zijn, in overleg met de kerkenraad en in daarvoor in aanmerking komende gevallen in overleg met het college van diakenen, te zorgen voor:

1. Geldwerving.
2. Beheer gebouwen.
3. Personeelsbeleid.
4. Ledenadministratie.
5. Algemene zaken.

Voorts behoort tot de taak van de kerkrentmeesters:

1. Het meewerken aan de voorbereiding en het opstellen van het beleidsplan van de gemeente.
2. Het voorbereiden en opstellen van de begroting en de jaarrekening van de gemeente.
3. Het regelen van de wijze van gebruik van het kerkgebouw en andere kerkelijke gebouwen ten dienste van de gemeente.
4. Gebruik en verhuur van het kerkgebouw voor andere doeleinden.
5. Het beheren van de goederen, waaronder gelden, gebouwen en andere vermogensbestanddelen van de gemeente.
6. Het bijhouden van de registers van de gemeenteleden en van de doop-, lidmaten- en trouwboeken.
7. Het verrichten van de werkzaamheden ten behoeve van de verkiezing van ambtsdragers.
8. Het zorgdragen voor de financiële regelingen inzake het kerkblad.
9. Het zorgdragen voor de financiële regelingen inzake de website.
10. Het beheren van de publicatieborden in de kerk.
11. De zorg voor en het beheer van het geluids- en beeldinstallatie, het kerkkluistersysteem en de internetservice.
12. Het verzorgen en actueel houden van de gemeentegids.

In het nu volgende gedeelte zullen de hoofdlijnen van het werk van de kerkrentmeesters in onze gemeente nader worden uiteengezet.

1. Geldwerving

Toen in 1979 de buitengewone wijkgemeente werd opgericht, is met de centrale kerkvoogdij afgesproken dat de kerkvoogdij van de buitengewone wijkgemeente géén onderdeel van de centrale kerkvoogdij zou worden, maar zelfstandig zou zijn. Het college van kerkrentmeesters neemt daarom geen deel in het centrale CvK en heeft geen contacten op dit terrein.

De belangrijkste bron van inkomsten van de kerkrentmeesters vormen de vrijwillige bijdragen en de opbrengsten van de zondagse collecten tijdens de eredienst. Vele gemeenteleden kennen hun verantwoordelijkheid om ervoor te zorgen dat de kerkrentmeesters het hun opgedragen werk kunnen doen. Voor de vrijwillige bijdragen wordt jaarlijks meegedaan met de landelijke actie Kerkbalans. De

gemeenteleden krijgen in een beknopt overzicht de baten en lasten van de kerkrentmeesters te zien en het bedrag dat de kerkrentmeesters met deze landelijke actie hopen binnen te krijgen.

In de achterliggende jaren is er veel aandacht besteed aan het open communiceren over de financiële situatie met de gemeenteleden. Dit om bij gemeenteleden besef te houden of te creëren voor de noodzakelijkheid van voldoende financiële middelen in onze gemeente.

2. Beheer gebouwen

De kerkrentmeesters dragen zorg voor het kerkgebouw en voor de pastorieën en een uit erfenis verworven appartement. De gebouwen verkeren momenteel in een goede staat van onderhoud. Het beleid van de kerkrentmeesters is erop gericht deze goede staat in stand te houden. De kerkrentmeesters zijn verantwoordelijk voor de veiligheid van en in de gebouwen. Voor het onderhoud van het kerkgebouw is een meerjarenonderhoudsplan opgesteld. Voor pastorieën is het voornemen dit te gaan opstellen. Bij de werving van een koster is gekeken naar iemand die veel reguliere en grootonderhoudswerkzaamheden in en rondom de kerk kan uitvoeren. Hiermee wordt jaarlijks een aanzienlijke besparing op regulier en groot onderhoud van het kerkgebouw gerealiseerd.

3. Personeelsbeleid

De kerkrentmeesters zijn verantwoordelijk voor het aanstellen en begeleiden van medewerkers. Er wordt doorlopend werkoverleg met de koster gevoerd. Ten minste eenmaal per jaar wordt er met de organisten een werkoverleg belegd. Jaarlijks vindt er een functioneringsgesprek met de koster plaats. De begeleiding van de pastorale medewerkers vindt plaats door leden van het moderamen.

Buiten beschouwing blijven de predikant(en). De aan de predikantsplaats verbonden rechten en verplichtingen worden conform de kerkorde en de daarbij behorende generale regeling voor de predikantstraktementen door de kerkrentmeesters uitgevoerd.

4. Ledenadministratie

Volgens de kerkorde zijn de kerkrentmeesters verantwoordelijk voor het bijhouden van het gemeenteregister en de doop-, lidmaten- en trouwboeken.

In onze gemeente worden de doop-, lidmaten- en trouwboeken door een vrijwilliger bijgehouden. Sinds 2012 is een kerkrentmeester verantwoordelijk voor de ledenadministratie. In goed overleg met de scriba wordt de wekelijkse update doorgevoerd. Hiervoor wordt Scipio Online gebruikt. De onlineversie is beschikbaar voor beide predikanten en alle pastorale ouderlingen.

In het systeem staan alle gegevens van gemeenteleden zoals die ook bekend zijn bij de Landelijke Ledenregistratie van de Protestantse Kerk in Nederland (LRP).

Tevens zijn enkele gegevens van de gastleden van onze hervormde wijkgemeente van bijzondere aard in dit programma opgenomen. De gegevens staan ter beschikking van de scriba en de kerkenraad. In overleg met de kerkrentmeesters kunnen ook gegevens aan andere personen ter beschikking worden gesteld.

5. Algemene zaken

Jaarrekening en begroting

Jaarlijks stellen de kerkrentmeesters de jaarrekening en de begroting op. Ook hier wordt de werkwijze door de kerkorde voorgeschreven. Zowel de begroting als de jaarrekening wordt in een kerkenraadsvergadering besproken, vastgesteld en goedgekeurd. In de gemeente worden de jaarrekening en de begroting volgens voorschrift ter inzage gelegd. Tevens gaan ze naar het Regionaal College voor de Behandeling van Beheerszaken (RCBB), dat ook zijn goedkeuring moet verlenen.

Generale kas

De kerkrentmeesters incasseren, conform hun taak, de bijdrage ten behoeve van de Solidariteitskas. Deze bijdrage is opgelegd aan belijdende leden en doopleden van 18 jaar en ouder.

Hervormd Accent

De kerkrentmeesters beheren het abonneebestand van het kerkblad Hervormd Accent. Zij dragen ook zorg voor de uitvoering van de financiële zaken met betrekking tot het Hervormd Accent.

Kerkluistersysteem, internet en recorderdienst

Voor de leden die de kerkdiensten niet (regelmatig) kunnen bezoeken is er de mogelijkheid van het kerkluistersysteem en internet.

De geluids- en beeldinstallatie van de kerk is geschikt voor het uitzenden van geluid en in de toekomst ook beeld naar gemeenteleden thuis.

De kerkrentmeesters begeleiden de vrijwilligers van de recorderdienst. Eenmaal per jaar is een evaluatie met betrokkenen.

Veiligheid en kerkhulpverlening

De gemeente komt samen in de kerk. Op zondag en doordeweeks zijn er activiteiten. Die moeten veilig kunnen plaatsvinden. En als er onverhoopt een ongeval plaatsvindt of iemand onwel wordt, willen we dat er hulpverlening beschikbaar is. Het college van kerkrentmeesters is hiervoor verantwoordelijk.

Veiligheid

We willen voldoen aan alle normen van veiligheid. In het kerkgebouw wordt bijvoorbeeld gelet op zaken zoals brandveiligheid, vluchtroutes en noodverlichting. Ook het werken in de kerk door o.a. de koster en de vele vrijwilligers moet veilig kunnen plaatsvinden. Een aspect van veiligheid is dat de kerk beveiligd is tegen inbraak door inbraakwerende voorzieningen en alarm. In het bijzonder willen we oog hebben voor de veiligheid van onze kinderen: in de oppas, op club en in de jeugdkerk.

Kerkhulpverlening (KHV)

Er is een team dat de kerkhulpverlening voor zijn rekening neemt. De koster is lid van het team en heeft diploma's behaald voor EHBO en BHV. Verder zijn tal van gemeenteleden lid van het team: waaronder verpleegkundigen en artsen. De hulpverlening is uitgewerkt in een noodplan per soort mogelijke calamiteit of incident. Het hulpverleningsteam beschikt over diverse middelen, zoals:

- Een AED, deze hangt in de consistorie. De consistorie zal gebruikt worden als "zorgruimte" in het geval mensen onwel worden. De nooddeur van de consistorie is goed bereikbaar voor een ambulance. De AED is aangemeld op een website, zodat bekend is dat deze binnen de Eben-Haëzerkerk beschikbaar is.
- EHBO-middelen.
- Evacuatiestoel.

Het KHV-team geeft op een namenbord bij de keuken aan- of afwezigheid aan. Op die manier is in één oogopslag zichtbaar welke hulpverleners er aanwezig zijn. We hopen dat het team nooit in actie hoeft te komen. Voor het geval dat dit toch nodig is, zorgt het KHV-team ervoor dat men goed toegerust is. Regelmatig wordt er getraind en worden acties doorgesproken. En uiteraard is altijd 112 beschikbaar bij noodgevallen. De ruimtes zijn van namen en nummers voorzien en er is een noodplattegrond beschikbaar, wat voor externe hulpverleners nodig kan zijn.

Beleidsvoornemens

Algemeen

Het in grote lijnen continueren van het tot nu toe gevoerde beleid, waarbij het pastoraat prioriteit heeft. Ervoor zorgen dat de in de kerkorde gestelde taken op tijd worden uitgevoerd.

Concreet

1. Opstellen meerjarenonderhoudsplan voor de pastorieën
2. Invoeren strakker begrotingsproces binnen kerkenraad

19. COMMUNICATIE

Inleiding

Doelstelling is met elkaar in contact te zijn of te komen om de gemeenschapszin in de gemeente te bevorderen. In principe gaat het dan om het contact tussen kerkenraad en gemeente, maar ook om het contact tussen gemeenteleden onderling én de kerkelijke gemeente en de samenleving.

Om deze doelstelling te bereiken, hanteert de Eben-Haëzerkerk een aantal kernwaarden. Bij al het praktische werk in de gemeente is de Bijbel bron en norm. De christelijke gemeente wil, levend vanuit Gods genade in Jezus Christus, de opdracht van God vervullen om het Woord te horen en in deze wereld te verkondigen.

Uitgangspunten

Idealiter gelden daarbij de volgende uitgangspunten:

1. We zijn transparant en open naar elkaar.
2. De leden leven en communiceren overeenkomstig de identiteit van de gemeente.
3. De kerkenraad en de leden hebben een luisterend oor voor elkaar.
4. De gemeente biedt een veilige omgeving waarin eenieder zijn mening of gedachten kan en mag uiten.
5. De kerkenraad en de leden zijn zich bewust van de onderlinge verschillen, respecteren die voor zover het over ondergeschikte zaken gaat, maar weten vooral ook wat de gemeenteleden ten diepste verbindt.
6. De gemeente biedt rust en vertrouwen: in een wereld waar veranderingen zich opstapelen, dient de kerkelijke gemeente een baken van rust te zijn.

Het nemen van de Bijbel als kompas heeft grote consequenties voor de manier waarop er in de gemeente wordt gecommuniceerd. De basis daarvan is de zorg en liefde voor elkaar. Ons spreken (communiceren) en doen moet in overeenstemming zijn met het woord van Jezus, Die gezegd heeft dat Hij niet is gekomen om gediend te worden, maar om te dienen. In Zijn voetspoor moet en wil de gemeente van Christus gaan.

Goede communicatie is een belangrijk kenmerk voor de christelijke gemeente. Dat betekent dat er onderling en naar buiten toe helder en open informatie wordt gedeeld.

Doelgroepen

Bij het communiceren door de (leiding van) de Eben-Haëzergemeente zijn de volgende doelgroepen te onderscheiden:

1. De leden van de Eben-Haëzergemeente.
2. Kerkleden binnen en buiten de Protestantse Kerk in Nederland.
3. Zoekers.

De manier van communiceren dient te zijn afgestemd op de doelgroep die zij wenst te bereiken.

Manier van communiceren

De manier van communiceren dient altijd te zijn zoals van een christen kan worden verwacht: vriendelijk, correct en wijs. Daarbij dient er onderscheid te worden gemaakt naar de doelgroep die de gemeente wenst te bereiken. Mag bij communicatie met medechristenen bepaalde kennis als bekend worden verondersteld, bij het proberen bereiken van zoekers dient eenvoudige, duidelijke en wervende taal te worden gebruikt.

Communicatiemiddelen

1. De weekbrief

De digitale weekbrief bevat alle actuele activiteiten voor de komende week, van zondag tot en met zaterdag: informatie over de erediensten en voorbeden. Daarnaast bevat de brief uitleg over de collecten,

een lijst van mensen die 70 jaar of ouder worden en andere mogelijke informatie. Soms is er ruimte voor een geestelijk gedicht of proza.

De weekbrief wordt uitgeprint voor degenen die niet over internet beschikken en voor gasten.

2. Hervormd Accent (HA)

Door het verschijnen van de weekbrief kan Hervormd Accent in de toekomst eventueel minder vaak verschijnen. Het is de bedoeling dat HA een nieuwe vormgeving krijgt. Qua inhoud blijft de kerkbode in de huidige vorm bestaan. Vanwege de lagere verschijningsfrequentie wordt er mee rekening gehouden dat het meer gaat om achtergrondinformatie. In HA is ook plek voor oproepen, vermelding van bijeenkomsten van verwante organisaties et cetera. Enige dubbelloop met de weekbrief is geen probleem.

In de kerkbode komt na iedere kerkenraadsvergadering een kort verslag van de publiceerbare elementen uit de vergadering. Dit behoort tot de taak van de scriba.

3. E-mails en brieven

Gemeenteleden, kerkelijke instanties en anderen kunnen communiceren met de kerkenraad door middel van e-mails en brieven. Het is de taak van de scriba deze correspondentie op zich te nemen en te behandelen. Indien hij bespreking van de correspondentie in de kerkenraad nodig vindt, stuurt hij de betrokkene een bevestigingsmail met deze mededeling. Daarna neemt de kerkenraad zo spoedig mogelijk een besluit over de inhoud van het antwoord, waarna de scriba de correspondentie beantwoordt en zo mogelijk afrondt.

4. De website

De huidige website geeft veel informatie; voor buitenstaanders is de website een goed middel om kennis te maken met de gemeente. De boodschap moet daarom niet alleen naar binnen zijn gericht, maar ook missionair zijn. Verder is het belangrijk dat afgeleide websites, bijvoorbeeld die van het jeugdwerk, gelinkt worden aan de website van de Eben-Haëzerkerk en dezelfde vormgeving krijgt en goed worden bijgehouden.

5. Gemeentegids

De gemeentegids geeft informatie over alle gemeenteleden, contactpersonen en activiteiten in de gemeente. Er zal worden bezien hoe de informatie in de gemeentegids integraal een plaats kan krijgen op de website. Dit om de actualiteit van de informatie te verhogen.

6. Gemeenteavonden/thema-avonden

De data van de gemeente- en thema-avonden dienen in een vroeg stadium te worden bekendgemaakt. Aan deze avonden en andere gemeente-activiteiten wordt ruim ruchtbaarheid gegeven in onder andere Hervormd Accent en de weekbrief.

7. Beamers

De beamers worden ingezet bij bijzondere diensten, terugkomdiensten, weergeven van liederen die niet in de bestaande bundels staan of onderdelen van de kerkdienst die niet anders kunnen worden weergegeven.

8. Publicatieborden bij de ingang en informatietafels/-kasten

Deze kanalen zijn bestemd voor gemeenteleden die informatie willen doorgeven. Voor het plaatsen van folders en ophangen van posters dient het college van kerkrentmeesters toestemming te verlenen. Voor het uitreiken van materialen bij de ingang van de kerk dient vooraf goedkeuring van de scriba verkregen te worden. Hij beoordeelt het uit te delen materiaal.

9. Sociale media

Inzake sociale media heeft de kerkenraad besloten hiervan niet actief gebruik te maken. De (vereiste)

snelheid van reageren maakt het moeilijk om adequaat te reageren en vooraf overleg te plegen over de te geven reactie.

Eenheid uitstraling communicatiemiddelen

Het is van belang dat er bij het vormgeven of opnieuw vormgeven van de hiervoor genoemde middelen één huisstijl wordt gehanteerd. Deze geldt ook voor het briefpapier.

Taakverdeling

De scriba

De scriba is de spin in het web van de (schriftelijke) communicatie van de gemeente. Indien nodig overlegt hij inzake communicatie met betrokken verantwoordelijken, zoals de predikant(en), de kerkenraadsleden en de vrijwilligers.

Ouderling met als extra taakveld communicatie

Deze ouderling is vanuit de kerkenraad verantwoordelijk voor de aansturing van de permanente communicatiecommissie waarvan hij voorzitter is. Tevens kan hij de scriba bijstaan in communicatie, woordvoering en de informatie naar buiten toe.

Communicatiecommissie

De permanente communicatiecommissie komt bij elkaar onder leiding van bovengenoemde ouderling. Zij houdt oog op de gehele communicatie binnen de gemeente.

De commissie adviseert de kerkenraad op het gebied van communicatie en het gebruik van de mogelijke media.

Bereik

Bij communicatie dient er oog te zijn voor de breedte van de gemeente. Dit betekent dat we bij de digitalisering van de communicatie voor zover als mogelijk is een analoge vertolking proberen te realiseren voor degenen die geen toegang hebben tot deze middelen.

Communicatie in geval van calamiteiten en contacten met de pers

In geval van calamiteiten moet er op een heldere en eenduidige manier worden gecommuniceerd met alle partijen, zowel intern als extern. Hiertoe zal een protocol moeten worden opgesteld waarin alle verantwoordelijkheden worden vastgelegd.

Privacy

Bij de uitvoering van het beleid zal de kerkenraad zeer zorgvuldig omgaan met de privacy van gemeenteleden. Daar waar nodig zal toestemming van gemeenteleden worden gevraagd voor het publiceren van persoonlijke gegevens.

Beleidsvoornemens

Algemeen

De kerkenraad probeert zo optimaal mogelijk naar gemeenteleden, externen en zoekers te communiceren en benut daartoe verschillende communicatiemiddelen.

Concreet

1. De communicatiecommissie zal in de komende beleidsperiode de kerkenraad adviseren op het gebied van de inzet van verschillende (sociale) media en het gebruik van de beamer als hulpmiddel bij de communicatie met de gemeente.
2. Alle schriftelijke en digitale communicatie wordt de komende beleidsperiode, zo veel als nodig en mogelijk is, in één huisstijl vormgegeven.

3. Door het verschijnen van de weekbrief wordt gezien of Hervormd Accent in de toekomst minder vaak kan verschijnen.
4. Er wordt een presentatiefolder ontwikkeld met informatie over de Eben-Haëzergemeente.
5. In de komende beleidsperiode wordt de huidige, verouderde website vervangen. De nieuwe moet goed kunnen worden bekeken op elk type medium: computer, tablet en smartphone. De tekst van de site moet toegankelijk zijn voor zoekers. De inhoud van de site moet meer missionair worden geformuleerd. Bezien zal worden in hoeverre de website (een deel van) de functie van de gemeentegids kan overnemen.
6. Er wordt een communicatieprotocol opgesteld voor calamiteiten en contacten met de pers.